PSALTERIUM NATALE,

Edur

FÆDINGAR Psalltare

Ut af

Naadarrijkre Holldtekiu og Fæd-ingu, Vors

DRottens JEsu Christi /

Med Lærdoomsfullre Textans Utskijringu;

Giordur af

Sr. Gunnlauge Snorra Syne,

Selst Alment Innbundenn 6. Fiskum.

Prickt at Hoolum i Hialltadal Af Halldore Eriks Syne, Anno 1751.

APPROBATIO.

SIE nockur med goodum Huga, hañ synge; seger Jacob, Cap. 5. v. 13. Þetta hafa Guds Meñ giørt aa øndverdum Øldum, þa DRotteñ hefur sijndt þeim sierdeilis Frelsaner og Epterlæte, sem Moses, 2. Mos. B. 15. v. 1. til 21. Devt. 32. v. 1. 2. 3. Debora og Barach, Doom. B. 5. v. 1. 2. David, 2. Sam B. 22. v. 1. 2. 3. 4. So saung Esajas uñ Guds Vijn-Gard, Esa. 5. v. 2. Eins aa Nija Testamentesins Tijmum, Maria, Luc. 1. v. 46. etc. Zacharias, Luc. 1. v. 68. etc. Og so hefur þad haldest og hellst vid, Lof sie Gude, aa vorum Tijdum i Christelegre Kyrkiu, So vel hier i Lande, sem añarstadar, ad Guds Meñ hafa giørt adskiliañlega aagiæta Psalma, þeim Odaudlega Gude til Dijrdar, og hañs Christne til Uppbyggingar, A medal hverra ad hafa hellst vered og eru afhalldner Psalmar Sæl. Sr. Hallgrijms Peturssonar, uñ Pijnu og Dauda DRotteñs vors JEsu Christi, Og Sæl. Mag. Steins Jonssonar, Biskups hier ad Hoolum, uñ Upprisu og Dijrdlegañ Sigur, vors Endurlausnara.

ara. Nu ad seta epter þeim, og aña̅ra þeim lijkra Guds Barna Ferle, hefur Heidurlegur og Vel-lærdur Kieñemañ Sr. Guñlaugur Snorrason, teked sier fyrer Hendur ad giøra og hijngad senda þessa Psalma, af Fædingu vors Saalar Brwdguma JEsu Christi, so sem vier høfum þaa ei fyr giørda aa þañ Haatt, sem hiner Haatt-Upplijstu Guds Meñ hafa brwkad: Ecke i þeirre Meiningu ad hañ þeynke þar i, vid þaa ad jafnast, Helldur ad hañ sijne þad ødrum Guds Børnum, ad vekia þau upp til hiñs sama, ad þeirra Ande gledjest i Gude þeirra Heilsugiafara, af Fæding og Uppvexte vors DRottens JEsu Christi; Og ad med þeim mætte sem fyrst, DRottne af Muñe Smaa Barna og Brioost-Mylkinga Makiad Lofgiørd til-leggiast, Ps. 8. v. 3. aasamt þeirra Fullordnu: Vil eg þvi af Hiarta Oska, ad þeir af øllum mætti sijngiast, Ei einasta af Anda, helldur og Skilninge, 1. Cor. 14. v. 14. so hvør tale vid añañ, um̄ Fæding þess Blessada Kviñuñar Sædis, med Psalmum, Lof-Saungvum og Andlegum Kvædum, Syngiande og Spilande DRottne i þeirra Hiørtum, Eph. 5. v. 19. Col. 3. v. 16.

Hoolum D. 1. Aprilis 1747.

Halldor Brinjolfs-Son,
Byskup Hoola-Stiftis

 Miñar

Miñar Andlegrar Moodur,

Christninnar/

Astkiærum Børnum hier a Lande, Systkinum mijnum og Sam-Erfingium i Naadeñe.

Oska eg Heilla og Blessunar, af ockar Nijfædda Broodur, Barnenu JEsu Christo!

ÞG er viss um̃, ad aungvu af yckur mune Ovirding þikia, ad jaata þid sama og Paall Postule vidurkende fyrer Bornum Safnadarens i Corinthu-Borg, Seigiande, 1. Cor. 13. Þa Eg var Barn, talade eg sem Barn, og eg var skynugur sem Barn, Og eg huxade sem Barn, eñ þa eg giørdest Madur, lagde eg af hvad bernsklegt var; Helldur mune þid sama Siñis vera og David,

David, er bad seigiande: Ps. 25. DRotten minstu ecke a Synder mijns Ungdooms; Pvi eg veit þid hafed af Heyrnene numed, Hvilijk Bernska rijkte i Hiortum ockar Forfedra, Heidingiaña, Pegar þeir ræfudu i Myrkre Guds Peckingarleysis, fram epter ollum Olldum, og þioonudu þeim, sem af Natturuñe voru ongver Guder, Gal. 4. Peir skyniudu sem Born, toludu sem Born, og hugsudu sem Born. Eñ Odaudlegar Packer sieu honum sem er Fader yfer allt hvad Born kallast a Himne og Jordu, Hvor i Tijmans Uppfyllingu, utsende siñ Son, giordañ af Kviñuñe, Logmaalenu undervorpeñ, uppaa þad hañ frelsade þa, sem under Logmaalenu voru, so ad vier medtækium Sonar-Leifdena, so þar er nu eingeñ Præll framar, helldur Born ein, Erfingiar Guds og Samarfar Christi, Gal. 4. So marger sem hañ med Truñe medtaka, Hvorium Fader Lioosaña hefur Magt gefed Guds Born-

um ad verda, Joh. 1. Eñ so sem þad, ad eingeñ er sa Fulltijda, ad hañ af Alvoru æske sier, ad komast aptur til siñar fyrre Barn-Æsku, So være þess og ei helldur Oskande vorum Saalum, ad þær hverfe aptur til sijns fyrra Þeckingarleysis a Gude, og Bernsku Faafrædisins, i hvoriu vier aafram geingum a fyrre Tijmunum, Þegar vier vorum Myrkur og aan Lioo ss i Heimenum, allt þar til þad skiæra Lioos Evangelii took til ad skijna i vorre Kyrkiu, i hvoriu Guds Naadar Orde og Evangelio, oss sem af Naatturuñe vorum Reideñar Born, var sa dijrmæte Fognudur bodadur, ad eitt Barn være oss fædt, og eirn Sonur giefeñ, sa Eingetne Sonur eñ, Sem er Lioome sijns Fodurs, Og Imind hañs Guddoomlegrar Veru, hvor orden er Hluttakande Holldsog Bloods, lijka sem Smaa-Born, So vier mættum hluttakande verda Barna Arfleifdariñar, sem oss fyrerhugud var i Christo, Og vi-

er, Sem miñe vorum eñ Born i Skyn-
semiñe, skylldum komast til andlegrar Full-
komnunar, og fullkomner Meñ verda ept-
er fullkomnum Mæler Christi Alldurs.
Og þar sem ad Fader Myskunsemdaña,
hefur ecke einasta giefed oss siñ Frumgetna
Son JEsum, helldur og med honum alla
gooda og fullkomna Giof, Og eg er full-
trwa um̃, ad sierhvort yckar, miña And-
legra Systkyna, muned fagnande, og med
Packlætu Gede taka vilia æ moote þess-
um yckar Nij-fædda Broodur, og upphef-
ia yckar andlega Barna-Raust, so ad yck-
ar Þogn þurfe ei ad giefa Steinunum
Orsøk til ad hroopa, Sierdeilis þar mijn
og yckar Andleg Mooder Guds almeñeleg
Christne, er nu æ þessum Fædingar Tij-
ma vors Endurlousnara, alla Reidu wt-
geingeñ æ moote sijnum Brwdguma med
Kiæte og Fagnadar Saung, þa blygdast
eg ecke vid, ad bera fram̃ fyrer yckur, med
þessu nij-uppbyriada Are, so sem eina vel-

meinta

meinta Nijaars-Giof, Þeñañ miñ aud-miwkañ Barna-Saung, og andleg Vøggu-Kvæde, i Priartiju Psalm-Vijsum, hlioodande um̃ Holldgan og Fædingu vors Nij-fædda Brooðurs JEsu Christi, med hvørium þid dilla meiged þvi Blessada Barnenu i yckar eigeñ Hiørtum, So ad hañ sem af Muñe-Barna og Brioost-mylkinga, hefur sier Lofgiørdena tilreidt, meige af yckur, og i yckur, hañs Sam-Erfingium fyrer Trwna, Vegsamadur verda i Anda og Sañleika. Þigged þvi af mier, yckar minsta Brooður, Þeñañ litla Vina-Skeink, Hvørs Mergur og Jñehalld, eg heils-Hugar Oska, ad verda mætte Barnenu JEsu Christo, eirn Sæt-leiks Ylmur, uppstijgande med yckar andleg e Barna-Raust i Hædernar, eñ yckar eigeñ Saalum Ylmur Lijffins til Lijffins, so þid ad farsællega endudu þessu nu uppbyriudu Nij-Are, sem sierhvørium ødrum, mættud med hinum Nij-fædda JE-

su,

ſu, þaangad iñleidd verda, ſem þid hallda meged, Eitt Nijtt Gledeñar Ar ad Eilijfu.

Þeſs Oſkar yckur øllum,
yckar allra Elſkande Brooder
og Fyrerbidiare til Guds.

Drapuhlijd Nijaars
Dags-Aptan 1744.

Guñlaugur Snorra-Son,
Capellan til Helgafells.

Til

Til Lesarans.

EG ætte ecke ad undañfella, Vinsamlege Lesare, ad þacka Fødur Ljoosaña, af Hiarta, fyrer þad, hvørsu hañ hefur allt fraa þvi fyrsta, ad Christne Guds stadfestest hier aa Lande, laated Raust sijns Evangelii wtbreidast medal Safnadaña, fyrer Kostgiæfne og Arvekne þeirra sem hañ kiøred hefur til ad vera Lime og Pienara siñar Christelegrar Kyrkiu, Peir ed ecke einasta hafa med opeñberum Kieñingum i Søfnudunum, og sundurlausum Rædum, helldur og eirneñ þeir, sem þar til hafa af DRottne Gaafur þeiged, med Psalmum og Lof-Saungvum, vijdfrægt Guds Naadar Velgiørninga vid syndugt Mañkyn, eiña hellst þaa sem hañ hefur i og med Forþienustu sijns Sonar JEsu Christi, veitt Heimenum til Endurlausnar; Hvør ecke einasta hefur Mañdoom aa sig teked, orden Møñum lijkur, og ad Hegdan fundeñ sem Madur, ad Syndeñe fraatekeñe, helldur hefur og eirneñ i þvi sama Mañlegu Hollde lided Pijnu og Dauda fyrer synduga Meñ, Og i þvi sama Mañlegu

Hollde

Hollde med dijrmætum Sigre fraa Daudum upprised, og sett sig i þvi sama aa Hægra Veg Gude i Dijrdeñe, til ad bidia Oaflaatanlega fyrer oss. Og ad eg ecke mæde sialfañ mig i þvi, sem mier er Omøgulegt; Eg meina ad upptelia alla þaa, sem kveded hafa Andlega Psalma og Lof-Kvæde hiaa oss, þa vil eg þo tilnefna þañ eina, sem flestum hier aa Lande hefur framteked i siñe Andlegre Skaalldskapar Gaafu, þañ Saaluga Guds Mañ, Sr. Hallgrijm Petursson, Hvør af Guds Anda uppvaktur took sier fyrer, ad kveda wt af þvi dijrmæta Efne, Pijnu og Dauda vors DRottens JEsu Christi, Hvørt hañs aagiætt og Gude Þacknæmelegt Verk, varer i Heidre, og vara mun medañ Land vort byggest. Þessu næst vil eg og telia, Vel-Edla og Haa-Ehruverdigañ, Byskup Hoola Stiftis, Mag. Stein Jonsson, Sællrar Miñingar, Hvør epter sømu Atferd hefur sier fyrer Hendur teked, ad kveda wt af dijrmætum Upprisu Sigre vors DRottens JEsu Christi, Hvørt, hañs Loflegt Psalma Verk nu allareidu er vijdfrægt orded medal vorra Safnada.

Og þar sem eg maa reikna mig Barn hiaa þessum sælu Guds Mønnum, so vel ad Alldrenum, sem Lærdoomenum, Þa hefur mier þad þo ecke Vidurkvæmelegt þoott, ad upphefia ecke

mijna veika Barna Raust aasamt þeim, sierdeilis þar eg þecke, ad Gud hafe mig ecke alldeilis Hlutlausañ giørt af þeirre Gaafu, og mune þar fyrer Avaxtar krefia af þvi, sem øllu ødru, er hañ mier laanad hefur; Þess vegna hef eg, Vinsamlege Lesare, teked mier fyrer ad kveda wt af Naadarrijkre Holldgan og Fædingu DRottens vors JEsu Christi, epter þeirre sømu Methodo og hiner fyrre hafa giørt, (jafnvel þvott eg þecke Vanmaatt miñ i þvi ad rekia þeirra Foot-Spor sem vera skyllde) og þetta i Priaatiju Psalmum, epter Ara-Tølu vors Endurlausnara, þegar hañ byriade sitt Predikunar Embætte. Oska þvi af Al-Huga, ad þetta mitt litla Verk meige so aavaxtast i allra Guds Barna Hiørtum, ad þad yrde Gude til Dijrdar, og þeirra Saalum til eilijfrar Velferdar. Kved þig so, Vinsamlege Lesare, øllum Heilla Oskum i JEsu Nafne.

G. Snorrason.

I. Psalm.

I. Psalmur.

Um̄ Skatt-Skriftena.

Ton, Allfagurt Lioos oss byrtest, etc.

UPpliptu Saal mijn eina Stund Augum Trwar vid JEsu Fund, Laattu Blessadan̄ Barndoom han̄s, Bernsku fræda þijns In̄ra Man̄s.

2. Mijnu samfara Maale sie, Man̄vits Kraptar og Skynseme: Andleg Naad ar Uppsprettan̄ þijn, aavaxte, ORotten̄, Tungu mijn.

3. Audmiwklega i Anda nu, eg vil hugleida min̄ JEsu, Fædingu þijna og Fram̄ferdid, Faafræde mijnu veittu Lid.

4. O! hvad skyllde eg Aumur hier, Ihugad gieta so sem ber, Almættis Verken̄ undarlig? Ofæran̄ til þess reikna eg mig.

5. Hvorsu kan̄ Dijrdar Daasemd þa,

Daudlegur Madur skynjad fær, sem yfergeingur oftijten, Eingla og Manna Skilningenn?

6. Haalf-Verk er allt af Hollde giort, Heimsku blandad og einkis verdt, Andans Fullkomnun er til Sanns, Ogrijpanleg i Paanka Manns.

7. Vid skulum Saal mijn, Sinne og Hug, Svala med Krapte og nyum Dug, vid Forþienustu Fylling þaa, sem Fæding JEsu verka maa.

8. Ungdooms Vanmaattugt Edle var, allra Manna og dugde ei par, i JEsu Ungdooms Edle þo, eilijf Guddoomsins Fylling bioo.

9. Hvort gieta Paankar Hiarta-ranns, hærra flöged eins syndugs Manns, Enn ad grunda med Ihugun, Alvijsa DRottens Raadstofun?

10. Eingenn Saaka maa ædre faast, Ad þvi skyllder mijn Saala daadst, Helldur enn eirn ad eignast þann, Sem alla Hlute veita kann.

11. Læt eg þvi JESU, Maaled mitt, miñast framar æ Nafned þitt: Aformid bæde og Ordeñ mijn, Adstode blessud Giæskañ þijn.

Texteñ.

12 Ut gieck þad Bod frá Augusto, allur Heimur um̃ Lønd og Sioo, skyllde láta Skattskrifa sig, Skyckun þesse var Tignarlig.

13. Þetta so feinge Framgaang þar, ferdadest skioott, sem bueñ var, Sierhvør til Borgar siñar þa, settu Løgmaale Hlijdne tiá.

14. Allt til þess Schilo auglijstist, ætte hiá Judum (þad er vijst) Velldis Sprotteñ ad vera kyrr, Vitnade Jacob um̃ þad fyrr.

15. Kom nu Uppfylling Tijmans tied, Took þvi ad nálgast Hiálpræded, Gydinga Lijdur greida vañ, Gialld og Skatt under Keysarañ.

16, J Adams Falle urdum vier, Eilijf-

um Dauda Skattgillder, Løgmaaled þessu lijsa vañ, Lagde Bølvan aa Syndarañ.

17. Allur Heimureñ aatte þvi, alldrei ad verda Skullda frij, Nema ef einhvør giæte greidt, Gialldeð Daudans og Bølvan eidt.

18. Undergieckst JEsus Oked þad, øllum Heiminum Vægdar bad, Hlijdniñar Skylldur Gude gallt, Gaf sig til þess ad borga allt.

19. Lijttu mijn Saal, þa sætu Raad, sialfkrafa uppþeinkte DRottiñs Raad, hū sem aldrei Guds Bodord braut, Bølvan uppaa sig taka hlaut.

20. Lijtelæckade sialfañ sig, Sonur Guds JEsus fyrer mig, Naatturu-Hroka næmañ miñ, noogu borgade hañs Audmijktiñ.

21. Fliotlega Joseph ferdast ried, Festar-Kviñu þungadre med, Bethlehem Davids Borgar til, Bodum Keysarans giørdu Skil.

22. Hlijdne Packnæmast Offur er, athuga

huga, Sæl mijn, byriar þier, Skipun og Vilia Skaparans, skicka þier epter Bodum hans.

23. Giættu og þess ad Gud er sa, Sa ed stiptade Jordu aa, eru þad Drottens umbods Menn, Eiga ad skipa Riettindenn.

24. Audmiuklega þeim hlijd og heyr, halldt þig vid þad sem biooda þeir, Valldid Tignarlegt Gud þeim gaf, goodum Launum ei draga þu af.

25. Saa sem ad Yfervallde vill, Veita Oþock og Giollden ill, Bakspyrner moot Broddunum, burtskwfar Drottens Setningum.

26. Ef þu Hliidnene offra villt, Yferbodnum, sem vel er skylldt, þægasta Guds Gialld er þad, med Goodu verdur umbuiad.

27. Voku-Menn þesser Velferd Lands, Vaka yfer og Saalu Mans, Vakande þeirra Vilia gior, Vaka laat DRottins Otta i þier.

28. Ecke er Giof þoott eiger þu, Yfer-Monnum ad tolla nu, Packlaatann Vilia

greid og giallt, Gude fyrer hans Launed allt.

29. Eg vil min JEsu, holla hier, Hlijdne og Audmykt giallda þier, virdstu ad læta Vilian min, Verda i Gude Fullkomin! Amen.

II. Psalmur.

Um Fædingu Christi og Reifana.

Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, etc.

MEdan dvaldest i Davids Stad, Dijrust Maria, so bar ad, Frumgietin fædde Svein, Reifum vafde hijr og hrein: Hermer þann Ritningar Grein.

2. Hugleid þu Sæl mijn, HErrans Raad, Hier um var laungu fyrerspaad, Bethlehem Sveirnen sar, Koma skyllde frægur fraa, sem Foolke Drottens stioornade hiaa.

3. Alldrei hefur fra Upphafe, afbrugd-ed DRotten Trwfeste, Sannordur alltijd er,

er, Verde þvi hans Vilie aa mier, Vonenn Blessun færer med sier.

4. Tijme Mariu tiedur var, Tijme Mannkynsins Frelsunar, aasettur Eilijft fraa, þu skallt Saal mijn þar ad gaa, Pier nam DRottenn Tijmann ad liaa.

5. Attu ad brwka eins og sie, Avaxtar Gods og Leigu-Fe, sem HErrann heimtar af þier, Leingia og stytta ecke er, Epterlaat-ed Mannenum hier.

6. Er þad DRottenns enn ecke þitt, Eignar-Valldeð hann brwkar sitt, vertu ei var-bwinn, Vitiunar-Tijma þecktu þinn, Packa DRottne Velgiorning sinn.

7. Peinktu og lijka umm þad eitt, ecke er neinum Manne veitt, Vors Guds ad vita Tijd, J Audmijkt Trwar aarla og sijd, Epter henne Polgoodur bijd.

8. Trwfaste Gud þa Tijmeer þinn, Tijmann laat eirnenn vera minn, ad taka Myskunn moot, og unna þier af Elsku-Root, Audsynande Packlætis-Hoot.

9. Frelsarenn laattu Fæding þijn, Fæda-

Daglega i Hiarta mijn, Ydrunar Avoxt þañ, ad endurfædest iñre Mañ, A Orde DRottens forsorgest hañ.

10. Frumburd Syndaña Satan fyrst, siaalfur fædde þa metnadist, og Skaparans Skickun braut, Adam Bølvan af þvi hlaut, Andar-bañ og Kvalaña Þraut.

11. Ertu Frumburdur orden nu, eilijfrar Naadar, miñ JEsu, Heilagre Holldgan i, Adam Blessun beid af þvi, Bættest Naad hañs aptur aa nij.

12. Þu sem riettlaatur rijker eirn, Reifum klæddest sem ungur Sveirn, Þess vegna eg þeinke nu, um Audmijkt þijna, O! Jesu, Eikur Glede Hiartanu su.

13. O! hvad margt Synda Afkvæmid, aled hef eg og leiked vid, Reifad i Brioostebest, Holldlega Þanka þar vid fest, Þad var Saalar Fordiorfun verst.

14. Eñ þiñ blessade Ungdoomur, alleina Klaar og Heilagur, mijns Ungdooms Brek og Brest, afmaade hreint so ecke siest, Er þad Saalar Farsæiden mest.

15. Lijfs Avøxt þeñañ lifanda, lagde i Jøtu Maria, miwkañ gaf Mioolkur Smeck, af þvi hun a ædra Beck, Eckert Rwm hiaa Gieſtunum feck.

16. Hvar var þa JEſu Heidur þiñ, Hvar var þijn eilijf Kongs-Tigneñ, duleñ um̃ Myrkra Mund, ad þu feckſt ei eina Stund, añad Rwm nie værare Blund?

17. Vijſt hafder þu øll Rijkdooms Raad, Rijkiande yfer Himni og Laad, allt fraa eilijfre Tijd, eñ hiaa þijnum eigeñ Lijd, ecke gafſt þier Vidtakañ blijd.

18. Poott ad Framande fædeſt þu, Forſmaan og Læging bijdſt þier nu, Virdingar miſſa maatt, J Flijkum vafeñ ſyrſtu Naatt, hiaa Frenadenum Svefn-Værder aatt.

19. Framande kom eg hijngad hier, Heimureñ Bwſtad veitte mier, fagrañ eñ fallvalltañ, aptur ſkilia aa vid hañ, eins og ſnaudur Vegferda Mañ.

20. Veit eg Lausnare lifer miñ, leider hañ mig uṁ siyder iñ, J Sañhelgra Samfelag, Hvar eg eilijfañ Hvijldar-Dag, hafa mun og Gladværdar Hag.

21. Hier þegar Verolld hreckialig, Herbergia vill ei leingur mig, Jeg bid þig JEsu kiær, Leide mig þijn Lijkneñ skiær, Loks i Dijrdar Tialldbuder þær! Amen.

III. Psalmur.

Uṁ Bodskap Eingelsins til Fiaar-Hyrdarañа.

Ton., Heidrum vier Gud af Hug og Saal, etc.

Vdspialla Mañ þess gietur vel, gooder voktu uṁ Nætt-ar Pel, Hyrdarar sama Hierade i, Hiørdena geimdu wte frij, lioomande Eingill liet sig siaa, Leiptran Guds skein i krijngum þaa, ad þeim ried miklum Otta slaa.

2. Eingilleñ mæla vid þaa vañ:

Ver-

Vered ei hræddir, sagde hañ, Ydur til Eirna eg blijdañ ber, Bodskap sem øllu Foolke skier, Endurlausnareñ er i Dag, Ydur fæddur med Glede Hag, Davids Borg feck þad Lucku-Lag.

3. Mær og vera til Merkis þad; munud þier fiña i greindum Stad; Reifunum vafed Barned best, Blundeñ hefur i Stalle fest. Hugleida Saal mijn byriar bert, Bodskapar þess niotande ert, þar fyrer jafnañ þacklaat vert.

4. Eins og Vatns Strauma Uppspretttañ, Ondu Daudþyrstre svala kañ, Glede Bodskapur Fiarlægd fraa, faraada Saal eins hugga maa: J JEsu Fæding Ein hier siest, Uppspratteñ Svala Lyndeñ best, Aumañ Syndara hun fær hrest.

5. Under Ranglætis Oke hlaut, allt Mañkyn lijda saara Praut, Obæreleg sw Anaud var, Orkade Straffs og Hegningar, ormagnast Saaleñ af þvi ried, aang

 rud

rud Samvitska filgde med, Bolvan Logmaalsins grætte Gied.

6. Eñ JEsus siñe Elsku af, Opnade DRottens Naadar Haf, fram til alls Mañkyns flutu þar, Fossarner Endurnæringar, Saaluñe er þvi Svolun skied, sefadest Hiartans Angred med, Blessuneñ allra gladde Gied.

7. Þegar Samvitskañ mædest mijn, og Miñing Glæpaña eikur Pijn, JEsu þijn Naadar livfust Lind, lijfge mig auma Skiepnukind, Saal mijna laat þañ Fognud faa, Sem færde Eingilleñ Jordu aa, Gledeñar Næring giefst mier þa.

8. Hier næst giore eg ad þeinkia um þar, þegar ad Adam Falleñ var, med Angist stoorre wt aa Braut, af Alldengardenum rekast hlaut, Ei maatte Lijssins eta af Trie, Eingla Vardhalld þad bañade, sem Veigeñ þaangad vaktade.

9. Aptur aa moote opnast hier, Jñgaangur beirn til Lijssins mier, Eingill þañ Bodskap bar til sañs, Braut sie lidug til Him-

Himna-rañs, Hyrdurum Veigeñ vijsar heim, Vid skulum Saal mijn fylgia þeim, Burt frá Veralldar Synda-Seim.

10. Ertu JEsu, þad edla Tre, Avexte Lijfsins færande, daivænt sprotted af Davids Root, dijrmæt Saalnaña Heilsuboot, laattu þvi blessud Bloden þijn, breidast wt yfer Saareñ mijn, Andar Meinsemdeñ oll þa dvijn.

11. Nær sem ad sterkur stofnast hier, Stormur Gudlegrar Reide mier, i þijnum Skugga Skadlaus þa, Skiools og Hælis eg leita maa, Vakna og sofna vil eg þar, Verdur ei neitt til Skilsingar, Saalena ecke sakar par.

12. Ef ad mig sturlar Angurs-Pijn, upp vil eg standa og leita þijn, Andleg Hug-svolun eikst mier þa, i Ordenu nær þig fiña maa, Drotteñs Myskunar Braud-Hws ber, blessada Lijfsins Fædu mier, þetta mijn Saalar Audlegd er.

13. Mijst er ei noog þo vake aa Jord, vesællra DRotteñs Barna Hiord, utañ

Þu hafer at þeim nu, Augu vakande miñ JEsu; Saalen Voku-Noott hallde hrein, heidrande þig aí alla Grein, Pad sie mijn Hiartans Unun ein, Amen.

IV. Psalmur.

Nyt Lof-Saung Einglaña.

Ton, O JEsu Elsku hreirn, etc.

Himneśker Herskarar, Hier hepter, so til bar, Englinum aarsamt par, Upphoofu Raddernar:

2. Dijrd Gude tijdt i tie, tiaarest i Hædeñe, Fridur a Folldu sie, Folke goodur Vilie.

3. Packlaata synde sig, Sveit Eingla Tignarlig, Uppvekia aa pad mig, Athuga Saal mijn þig.

4. Vera ei miñe maatt, mæta Dijrd Gude aatt, offra aa allañ Haatt, J Anda, Dag sem Naatt.

5. Jørd, Sioor og Himna-Her, Heims allar Tegunder, Dijrd Guds og Hæstign hier, Herma Daglega þier.

6. Alldrei so aumur Mañ, Augunum reña kañ, ad meige ei merkia hañ, Mætt DRottens fræbærañ.

7. Ord Guds ef athugar, med Augum Trwareñar, sied gietur Sæleñ þar, Særleik hañs Myskunar.

8. Dæsamleg Dijrdeñ þier, DRotteñ alleina ber, Eñ Blijgdun aumum mier, J ollu tilheyrer.

9. Eg sæ og eirneñ sied, ad Eingla Sveit boda ried, Frid a Jord, gladværr Sed, Og gooda Velþocknan med.

10. Adam Frid af sier braut, Ovingan Guds þvi hlaut, Eñ DRotteñs Astar Skaut, aptur linade Þraut.

11. Eilijfañ Frid oss fañ, Frelsade Syndarañ, Soneñ þa sendavañ, Saklausañ Gud og Mañ.

12. Allt er þvi Boled bætt, vid blijdañ Gud Mañkyn sætt, hañs Fridar Merk-

id

id mætt, Mein fær i burtu rætt.

13. Ofridur eingeñ maa, Elskuñe O Rottiñs fraa, skilia, nie þvijnga þa, Er þeñañ Frid treysta aa.

14. Allt er oss veitt i Vil, vantar ei neitt þar til, JEsu þiñ Astar-Il, alldrei fyrer oss dyl.

15. Vier hofum feinged Frid, Frid-ar Hofdingiañ vid, Synda-Boot, Saal-ar-Grid, Og Sæluñar Athvarfid.

16. Oss hefur afrekad, eilijfañ Grida-Stad, Guds Naadar Pel er þad, Þess Tiweñ nytur ad.

17. Naadar-Stooll orden er, eingieteñ Son Guds hier, Hañs Skugge hlijfer mier, Hvad sem til Meina ber.

18. Nate eg Angist i, Otraudur þang-ad flij, JEsu þijn Naad aa nij, nemur burt Sorgar-Sky.

19. Og þegar Oroolig, aangrar Samvitskañ mig, Trwar-Hond helldur sig, HErra miñ fast vid þig.

20. Andlegañ Frid eg fiñ, Fridstilllest Hugur-

Hugurin̄, Hiarta Saalu og Sin̄, Sedur Guds Myskunin̄.

21. Þegar Guds Grimdar Hrijd, Geysade harla strijd, med Floodenu Fordum Tijd, Og fargade ollum Lijd.

22. Til Fridar feckst ei þar, san̄st Merke Reideñar, Vatns-Flooded þegar þar, Til Þurdar geinged var.

23. Saattmaals-Teikn sette þa, sialfur Gud Himnum aa, Blijda ried Blessan tiaa, Sem bregdast alldrei maa.

24. Þegar Gud villde vid, vera Saal binda Frid, burt fraa han̄s Hægre Hlid, Hiaalpraad er wtgeingid.

25. Saattmaalan̄ samde vel, Son Guds Emanuel, hn̄s blessad Blijdu-Þel, Bæter oll Rauna-Jel.

26. Goodvilia þeñan̄ þin̄, Þacka eg JEsu min̄, Vertu i sierhvort Sin̄, Saaluñe velkomin̄! Amen.

* *   * *   * *
*   *   *

V. Psalmur.

Um̃ Reisu Fiaar-Hyrdaraña til Bethlehem.

Ton, Ef Gud er oss ei sialfur hiaa, etc.

Þegar ad Eingla Filking frijd, foor til Himins af Grundu, Hiardar-Sveinar aa sömu Tijd, sögdu med gladre Lundu: Til Bethlehem skulum gaanga greidt, og gaumgiæfa DRottens Verked eitt, Ferdbwner strax ad Stundu.

2. Sem þeir komu i Sagdañ Stad, So vill Ritningeñ greina; fundu allt eins og Eingill kvad, Ungbarn og Meyu hreina, HErrans Daasendum hermdu fraa, hvörier sem friettu Sogu þa; Tilburd þañ undrast eina.

3. Vilier þu Saal mijn-Anda i, End-

urlausa-

Urlausnarañ skoda, Trwar-Hondeñ fyrst þreife aa þvi, þier sem Drotteñs Ord boda, Gaumgiæfne betre eñ Offur er, Efasemd taktu burt fraa þier, Sijdst kañ þig sw ad Stoda.

4. Ef ad Vantrweñ fiñur fyrst, Filsne i Hiarta Rañe, Hlotnast þier ecke ad horfa aa Christ, Hollded trwe eg þad bañe, medañ i Syndum situr fyr, seint munu opnast Naadar-Dyr, aargraadum iñra Mañe.

5. [illegible] i funded fær, Fyrer sier Trweñ veika, Grunda betur og gacktu nær, Guds Orde og hañs Saañleika, i þvi Lioose þu lijta maatt, Lausnara þiñ og skoda braatt, So muntu sijdur skeika.

6. Dopur er Saalar-Siooneñ mijn, Syndaña huleñ Glyum, utañ miñ JEsu, Ordeñ þijn, audge mig Smyrslum nyum, Ryd þeim mijn Trwar-Augu aa, Eiskañ þijn Grood mier hrinde fraa, Vantrwar Villu-Skyum.

7. Byrtu Jsraels Foolke feck, Faaur Ellds-Stoolpe um Nætur, Eitt Sky aa Dageñ

Dageñ undañ aeck, at þvi høfdu þeir Giæ-tur, Ohulta Leid þeim vijsa vañ, J Ville-Morku Tijma þañ, D Notteñ Myſkunar mætur.

8. Vond Epterdæme og Jllſku-Sky, undañ Guds Bornum gaanga, Afvega leidaſt opt af þvi, i um Eydemorku laanga, Syndernar villa Siooner þeim, ſiña of-miog um þeñañ Heim, ſem vijſar at Veig-eñ raanga.

9. Ells Stoolpen þinu Ordi mier, O! JEſu liiſe i Heime, Þegar eg Villtur velkeſt hier, So Veig num alldrei gleime, edur at haalum Hreckia-Stig, ſem Holld-ed leggur fyrer mig, i Pvermoodſku Poku ſveime.

10. Þitt liwſa Ord er Lampe vijſt, og Lioos at Vege mijnum, þegar mier Byr-tañ þeſſe bijdſt, med þijdum Geiſlum ſijn-um, uppliooinaſt Saal og Siñed kallt, Syndaña Myrkur hverfur allt, af bleſſud-um Biartleik þijnum.

11. Undradeſt Foolked Fregner þær,

þær, sem Fiaar-Hyrdarar baaru, Guds Ord Maria good og skiær, geimde i Hjarta klaaru; Nær sem eg þeñañ Fiaar-Siood siñ, fagnar og leysest Hugur miñ, af Eymdaña Angre saaru.

12. Margt þo undarlegt, Saal mijn sie, fyrer Sioonum Trwareñar, Darsemder Guds ei drag i Hlie, med Dul Faavitsku þiñar, Holldlegañ Skilning helldur gef, Hlijdneñe faangeñ utañ Ef, DRotteñ kresst Dijrdar siñar.

13. Siaa til þu hafer i Hiarta fest, Hiaalpræðis Orded blijda, laattu þier vera i Miñe mest, Myskunsemd DRotteñs þijda, Riettlætis Sooleñ sañarlig, syndugra Lijking klædde sig, til Endurlausnar Lijda.

14. Gef þu, JEsu, i Geded mitt, Giæskuñar Lioosed biarta, O! ad eg feinge Orded þitt, Jñrædt i mijnu Hiarta, so ad eg meige um̃ eilijf Ar, af ollum Syndum hreirn og klaar, i Lijffens Liooma skarta! Am̃.

* * * * * * *

6. Ps.

VI. Psalmur.

Um̃ Heimreisu Hyrdaraña og þeirra Packlæte.

Ton., Kom Ande Heilage, etc.

HYRDarar hielldu brætt, heim med Fögnude, swngu og hermdu hætt, hædsta Lof Gude,

2. Sem Giæsku sijna þa, siæ slet og heyra. Hier Sal mijn hlijd uppæ, med Hugskots Eyra;

3. Fedrunum fordum Tijd, Fyrerheit skiedu, Sem nu Fagnadar frijd, framkoma riedu.

4. Længade leinge Piood, ad lifa næde, Tijdindeñ Glede good, og Guds Hiælpræde.

5. Eins Kongar og Spæ-Meñ, ætludu mundu, med Augum sijnum señ, siæ þa Nylundu.

6. Eñ feingu ecke þo, ad siæ Christs Dageñ,

Dageñ, af þvi Gud undañdroo, þañ Aud=nu Hageñ.

7. Dijrdar Raad DRotteñs þad, dult var Hofdingium, Eñ nu opeñberad, Aum=um Smælingium.

8. Allmiog Abraham vijst, epter laang=ade, ad siaa mætte Son Guds Christ, og saa med Fagnade.

9. J Trwñe vænta vañ, Vissu Guds Orda, vid þad Traust villde hañ, Von=ena skorda.

10. Hoogværd og Peled þijdt, þockn=ast Guds Hiarta, Liwflætis Bragded blijdt, best kañ ad skarta,

11. Eñ Dramblaatt Hiarta hañ, hat=ar aa Jordu, og stundum straffa vañ, med Strijde hordu.

12. Af þvi ad wtvaled, Aumingiañ hefur, og Hefdar Haasæted, Hoogværum gefur.

13. J Læging Lausnareñ, liet sig hier fiña, ei vill hañs Audmykteñ, Oflære siña,

14. Naunar nu rætteſt frood, Riettning

Spaa=

Spadooma, ad Fatækum giefeñ good, Gudspiølleñ hljooma.

15. Hyrdarar hier vid þvi, Hellst kañast nadu, Trwader Audmykt i, ad slijku gaady.

16. Gladværer areiddu a moot, Gude Packlæte, af iñra Mañs Elsku-Root, og Andans Kiæte.

17. Guds Hwse geingeñ fra, glæt þess mim Saala, Til Ordsens þeinktu þa, Og þess Leindar Maala.

18. Hvad sem þu heyrder þar, Hiarta þitt geime, Leita Guds Losdijrdar, Lastvor i Heime.

19. Ut-bijttu eirneñ þa, Ordum Guds soñum, Hvorium sem heyra maa, Hiwum og Groñum.

20. Sem añad Edla-Trie, i Blooma stande, Andlega Avexte, af sier fædande.

21. Pund Guds ei maattu Mañ, J Molldu grafa, af þvi vill allañ hañ, Abatañ hafa.

22. HErrans Ord heiter þvi, Hveite-Saad

Saad rietta, sem Guds Barna Brioosti i, Best aa ad spretta.

23. Og færa Avoxt þañ, Sem alldrei rotne, Piñe Saal þarflegañ, Packnæmañ DRottne.

24. Uppskiera þa munt þu, þad Diird-ar Lijfed, sem endar Eymder nu, og Rauna-Kijfed.

25. Liootum Heim leiddur fraa, Til Lioossens Vista, sem Gude sialfum hiaa, siidar munt gista.

26. O Gud þad unnu mier, um̃ Eilijfd hlioota, og medañ mædest hier, Myskunar nioota! Amen.

VII. Psalmur.

Um̃ Um̃skurn Christi.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioode, etc.

NETTA Døgum epter þetta, Um̃skurn lijda skyllde Sveirn, Og sitt Nafned ødlast rietta, epter þvi sem mællte Eirn,

Eingell Fordum, J þeim Ordum, Er til Meyar bodade hreirn.

2. Hañs var JESUS Nafned nyta, nefnt ad þeirre Stunduñe, Þess mad hreina Þijding lijta, Þad er, Maña Frelsare, sem Meineñ bæter, Giorla giæter, Guds Utvalldra ad Jorduñe.

3. Eg vil Saal mijn, Umskurn Saara, yfervega Lausnarans, Og mæla um̃ heñar Merking klaara, medur Lærdoom Sañleikans, Jñre Krapta, i mier skapta, Efle blessud Nadeñ hañs.

4. Allt var Holld af Bloode bored, banvænt, spiallad, einkisverdt, i Jllsku For hwd O-um̃skored, Orded Guds þad sijner bert, Med Vondsku Hootum, Lifnad liootum, Logmaal broted hafde þvert.

5. Þessa Bolvan bijsna straanga, bar ad Herdum JEsus miñ, Þegar Þijnu Prauta laanga, Þolde af Gude forlaatiñ, og þad Bañed, ert med Sañe, undergeckst i þetta Siñ.

6. Hañs var Saal og Hollded bæde, hreint

hreint af Lijtum, fleckad sijdst, eñ mijns er Edlis saurugt Sæde, Syndum þaked, bolvad vijst, Nema eg hlioote, og nyrrar niote, Naadar Guds fyrer JEsum Christ.

7. Hañ wt sijnu hellte Bloode, Hier med Umskurn Lijkamans, So i þvi mætte eg frijdu Floode, Faaga Bwstad Hiarta-Nañs, og Forhwd Lasta, fraa mier kasta, Sem fleckar Skrwdañ iñra Mañs.

8. O umskored hef eg Hiarta, Huxun raanga geime þar, og Lijkamans alla Parta, sem æfa kuña Syndernar, JEsu mæte, Gief eg giæte, greidt miñ Hag til Betrunar.

9. Hvor sem Umskurn hlioota naade, Hañ var skylldur Logmaalid, upp ad fylla allt aa Laade, sem wtkrafde Guds Riettlætid, Og saa Vande, Omælande, Ognar Straffed lagde vid.

10. Ertu komiñ upp ad fylla, allt Logmaalid, JEsu miñ, Og þañ bera Angurs Kvilla, sem aatte ad lijda Syndariñ, vafiñ Meinum, J þier einum, Endurlausn og

Hialp eg siñ.

11. Sitt Riettlætis klaara Klæde, Christur hefur þier, Saal miin, lient, Umskoreñ og skiirdur bæde. Skrifteñ þetta fær oss kient, So giæfe ad skilia, Guddooms Vilia, um gamla og nya Testament.

12. Adams gamla Edled rotna, ætte ad merkia Forhwdiñ, Sem i oss giører daarleg drottna, med diarfañ Vondsku Krapteñ siñ, Holldsins blinda, Saureñ Synda, signud hreinsar Vatns-Laugiñ.

13. Pa Moyses Guds Madureñ hreine, munde ei Bodord Umskurnar, Zippora hañs Son med Steine, siaalf obedeñ fliott umskar, Og Mañ siñ blijda, Brwdureñ þijda, Blood-Brwdguma nefnde þar.

14. Lætur Drotteñ Logmaals Steina, Lasta Forhwd snijda af, eñ JEsu miwkust Millden eina, Miñing heñar diwpt i Haf, nidursteiger, Fiñst hun eige, Forþienustañ hañs þad gaf.

15. Blood Brwdgumiñ ertu ædstur, ord eñ, Jesu, Christniñar, þiñar Naadar Geisl-

eñ

eñ glæstur, gefe mier Lioosed Peckingar, so Veg þiñ rate, eñ vondum glate, Verkum gomlu Forhwdar, Amen.

VIII. Psalmur.

Um̃ Nafned, JESUS.

Ton, Konung David sem kieñde, etc.

MJN Saala merk eñ fremur, mætast Nafn Lausnarans, Hvar af oll Huggun kiemur, hrelldum Mañe til Sañ, Miñstu Myskunar hañs, Frelsare fws hañ heiter, Frelsun Guds Bornum veiter, Fraa Eymdum Andar Bañs.

2. Hugsvolun, Heilsa, Lijfed, Hiaalp og Endurlausn frij, Nemur burt Nauda Kijfed, nefnest hañ JESUS þvi; ræder so Ritning nij, JESUS aa Jordu boreñ, JESUS særdur, Um̃skoreñ, JESUS allt ollum i.

4. Nær sem eg nææ ad ræda, um̃ Nafned Skijrnar mitt, Ondu vill Angred mæ-

da, Athæfe þecker sitt, Þvi rosed hef eg hitt, sem Gude heited hafde, hvørt þo Skiñen eñ wtkrafde, Gief mier þad Christe kvitt.

4. Nær sem eg naae ad tala, um̃ Nafned JESU, þitt, Onduñe Ord Guds svala, upplioomast Hiarta mitt, af þvi eg hreppe hitt, sem Gud mier heited hafde, hvørs þo Skylldañ ei krafde, allt giefur Christur kvitt.

5. Alldrei hier einusiñe, uppbyrta, Saal mijn þu, Verk þitt ute eda iñe, athuga þetta nu, Nema i Nafne JESU, um̃ Adstod aadur bidier, vid Ord Guds Trwna stider, Bregdest ei Breitne su.

6. A Kvollden̄, Miñst þess, Madur, maattu ei sofna fyr, ei helldur uppvaknadur, wtgaanga um̃ Hwssins Dyr, aadur eñ andvarpir, til Guds med Orde einu, i JESU Nafne hreinu, Eg bid þar ad giætir.

7. Lijkamañ so ei sedier, ad Saaleñ hwngrud sie, Nie Hollded giaalijst glëdier, med glislegu Sælgiæte, J JESU Naadar-Nafne, Þier epter Þorfum nyter, þad sem Drott-

DRotteñ wtbijter, af sijnu Orlæte.

8. Athugaverdt er añad, i þijns Lijfernis Sid, Þier er berlega bañad, ad brwka JESU Nafnid, Hiegooma-Hialed vid, ad Parfleysu sijdst skallt sveria, Þo satt Maal hafer ad veria, Þad sie þiñ Maate og Mid.

9. Aldrijd kañ illa skarta, aa Tungu og Vorum þier, Nafned Svikarans svarta, slijkt Christnum fordast ber, Bloot illt og Bolved hier, blijdre Guds Blessan sneider, med Bolvan Saalu deyder, og Afellis aflar sier.

10. Nær sem mig Kvellina kremur, Kross edur Angurs Praa, JESU Christi mier kiemur, Kiært Nafn i Huga þaa, mig Gud þar miñtu aa, Til hañs Myskunar mæne, Mæddur, Taarast, Graat-bæne, Traust hef eg allt þar aa.

11. Midt aa Medlætis Stundu, Mootgaangur þegar dvijn, Jeg bid þig Jafnañ mundu, JESU Nafn, Saala mijn: set fyrer Siooner þijn, Guds-Son i Fa-

 tækt

tækt fæddañ, fœnytum Reifum klæddañ, Hormung hladeñ og Pijn.

12. Pitt Hiartans Andvarp eina, med Audmijkt framflytiest, ækalla, Oska og Kveina, J JESU Nafne best, þess betur Bænheyrest, Soneñ fyrst Gud þier gefur, Gefed med honum hefur, allt sem æliggur mest.

13. Jeg bid i JESU Nafne, Jætande Synda-Pijn, Gief þu eg Glæpum hafne, Gud miñ, eg leita þijn, nær fallvallt Fiored dvijn, J JESU Nafne Nœda, nær og hugga marg-þiæda, af Sorgum Sœlu mijn! Amen.

IX. Psalmur

Uñ Reysu Vitringaña til Jerusalem, og Spurning Herodis til Kieñemaña.

Ton, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

Til Bethlehem þa boreñ var, blijdur JEsus, og dvalde þar, Vitringar komu wr Austur Att,

aatt, i Jerusalem furdu braatt, eptersspurdu, Hvar er nu sa, unge Konungur Judum hiaa?

2. Eina Stiørnu i Austur Heim, sem eignud verdur Konge þeim, sialfer berlega saaum vier, sijdañ reysande komum hier, Hañ ad tilbidia hreinañ nu, med helgre Bæñ og riettre Trw.

3 Siaa hvad Dijrdlegur DRotteñ er, þo dylieſt under Faatækt hier, Foolkenu boda Fæding hañs, fogur Himen, Twngl vijſt til sañs, sijnum Skapara so sem bar, Sæmd og Lotningu veittu þar.

4. Peynk um̃ mijn Saal, ad Son Guds er, sw saña Jacobs Stiarna hier, Hvørs Valld og Haatign, Veglegar, vegsama Morgun Stiørnurnar, Hañs Dijrdar Auglit Himnum aa, Heilager Einglar jafnañ siaa.

5. Heideña Maña Hiortum i, Hañs Naadar Byrta lijſte þvi, wr fiarlægum

Londum ferdast vijst, fwser ad lijta JEsum Christ, honum Gudlegañ Heidur tiaa, Heilagur Ande frædde þaa.

6. A Dogum þeim sem Davids Son, dijrdlegur rijkte Salomon, wr Arabia vitia vañ, vegleg Drottning ad skoda hañ, haaleita Speke hlijdde aa, hoogvær prijsade Sælu þa.

7. Davids Son JEsus þegar þar, af þijdre Jomfrw fæddur var, wr Austurveige aa hañs Fund, audmiwker komu um̃ sama Mund, Heims Spekingar ad heyra og siaa, hulda Guddoomsins Vitsku þa.

8. Herodes vard þa heyrde þad, hræddur, og Foolked allt i Stad, Kieñedoom samañ safna ried, so og Skriftlærdum øllum med: Spurde, Hvar skyllde fædast fws, Frelsareñ Maña sæll JEsus?

9. Eñ þeir svørudu aller þar, J Davids Borg, þvi skrifad var,

Bet=

Bethlehem Juda bigd ertu, Borgunum aungvum miñe nu, af þier mun fædast frægur vel, Foringeñ yfer Jsrael.

10. Jllur Herodes Ottast vañ, af þvi hañ meinte Frelsarañ, Jardneskañ Kongdoom kuña ad faa, so Kollsteipast yrde Volldum fraa, Spaadoomaña ei giætte greidt, gat sig sialfañ i Villu leidt.

11. Eñ med þvi JEsus ei var þa, opeñberadur Jordu aa, til þess hañ Heimsins Tignar Skart, tæke aa sig og Skraut Oþarft, Forgiefens Hrædslu Hiarta i, Herodes Kongur feck af þvi.

12. Þitt var ei Rijke af þessum Heim, Þu gyrntest ecke Veralldar Seim, sæte JEsu, Eñ sagder þo, Sakfelldur fyrer Pilato: Ad þu Konungur værer vijst, þo Virding af þvi hliter sijdst.

13. Pad sem Herodem hrella vañ, huggar mig auman Glæpa-Mañ, þvi Son Guds er miñ Kongur kiær, komeñ af

Meyu hreirn og skiær, Ohræddur i þier nijt eg nu, Naadar og Frelsis miñ JEsu.

14. Andlegrar Stiettar alla señ, ad-spyr Herodes forviteñ, hvorneñ Skrift-ernar hlioode þar; um̃ Hijngad Komu Guds Sonar, so vita feinge vijst til sañs, Vissu um̃ Fæding Lausnarans,

15. Illska og Flærd þar under bioo, athuga skalltu Sæl mijn þo, Ordsens Pi-enarar eru hier, til Uppfrædingar setter þi-er, Hiartans Einlægne haf þa vid, hatadu Fals og Svikrædid.

16. Nær þijn Skinsemd ei skilur eñ, Skriftlærda DRotteñs Kieñemeñ, Ord-sins Pijdingu epter spyr, so opnast meige Trwar Dyr, Lykill Vitsku þeim liedur er, liwka þeir giarnañ upp fyrer þier.

17. Hitt er og lijka hroopleg Synd, Ef hreckiafulla Svika Mind, med Faavit-sku Skyne fegrar þu, og falsar Christi Pioona nu, sialfur Skapareñ sier og veit, soddañ Vondsku i Hiarta-Reit.

18. Uñ þu mier fyrer utañ Prett, Ord

þijn

þijn JEsu ad grunda riett, Astgiof og Verkan Anda þijns, uppfræde Skilning Hiarta mijns: Hvad sem Lijfs-Anda Hræring ber, heidre þitt Nafn um̄ Eilijfd-er! AMEN.

X. Psalmur.

Um̄ Fals-Raad Herodis vid Vitringana.

Ton, Nu bid eg Gud þu næder mig, etc.

HErodes fullur Hræsne þa, heimuglega nam kalla a Vitringana og villde mest, vita nær Stiarnañ hefde sieſt, til Bethlehem þeim vijsa vañ, vid þar hafde Skilnaala þañ, fared og spyried fliott ad þvi, fædda Barn-enu Stadnum i.

2. Pier skulud segia þetta mier, þegar ad Barned funded er, so at

samt yður ort i Stad, Eg meige koma og bidia þad: Svik og Prettviise i Briooste brañ, Bølvud Ofundeñ niiste hañ, under Hylmingu Audmyktar, Ulfur glepsande foolgeñ var.

3. Underferle og Illsku Pel, alldrei kañ Gude þocknast vel, fyrer hañs Sioonum siist er leynt, Svikræde Mañs og Ged Ohreint, Joab Hreckviise i Hiarta bar, hulda med Skyne Vinsemdar, snøggleg-añ Bana beid af þvi, Blindadur Abner Trigdum i.

4. Hreint vill DRotteñ þitt Hiarta sie, Honum þioonande i Elskuñe, þu skallt og vita ad hatar hañ, Hræsne og Flærd vid Naungañ, illa luckande ertu þa, Ef þiinum Vorum geimer æ, Hunanged sætt, Eñ iñra er, Eitur faled i Briooste þier.

5. Jessabel Drottning Dygda snaud, Diarflega Nabot svipte Aud, Judas forried med Kosse Christ, kañade Joseph Svika-Lyst, Mardochæum vill heingia hallt,

haatt, Hamans Vielræde og Geded slaatt, Snoruna siaalfur hrepte hañ, hender þad tijdum Prettvijsañ.

6. Saa sem Naunga sijnum ill, Svik og Flaaræde brugga vill, Saalu vilian-de setur hñ, i Svika Noot og Kvala Bañ, Hreckvijsra stundum Boge brast, þa bw-ed var ad speña fast, Margur steindaudur dettur hier, J Dijke sem odrum grafed er.

7. Hafe nu frijdur Frelsareñ, med Falske vered um̃setiñ, J hvors Muñe ad Flsku Hoot, alldrei fundust nie Svikeñ-lioot, skyllder þu Saal mijn þeynkia þa, þu mun-er klaklaust sneida hiaa, Veralldar illum Viela Sid, Sem vijs er þier aa alla Hlid.

8. Kaleikur sa sem saup hañ hier, sett-ur verdur og tijdum þier, Undañskora sig eingeñ kañ, Adrycktu Skamt ad hreppa þañ, Margur Ovorum verdur þvi, veidd-ur Svikaña Nete i, Optlega Froomur falla hlaut, falsadur diwpt i Pretta Laut.

9. J Einum Muñe Twngur Tvær, Taaled Einfolldum smijda þær, Lof i Eyr-

um

um eñ Last a Bak, fraa Lucku og Giæfu margañ rak, Opt verdur þeim sem hugar haatt, Hiegooma Lofed næsta flaatt, villtur er sa sem vill med þvi, vegsamast allra Muñe i.

10. Herodes villde hier sem fyrst, i Helju færa JEsum Christ, frooma Vitringa hreckvijs hañ, hìggst ad leida i Vanda þañ, so þeirra einlægt Aform þar, yrde Christo til Glötunar, tvöfalldt Vondskuñar Taaled þvi, Tvöfolldu Hiarta geimde i.

11. Raadvanda Paanka og Hiartad hreint, HErrañ giefe mier liooft og leint, flaaraadum Heimsins Flærdar Sid, forda mier JEsus, þess eg bid, Jñrættu hiaa mier einlægañ, Elsku Pela vid sierhvorn Mañ, Laat mig framgaanga falslaust hier, so faae eg Dijrdar Vist hiaa þier! Amen.

XI. Psalmur.

Um Bæn og Offur Vitringaña.

Ton, Oss laat þiñ Anda styrkia, etc.

Vit-

VItringar hlijdt nær høfdu, Herodis Rædu a, i þeim Stad ecke tøfdu, eñ leingra hielldu þa, Siaa þu ad Stiarnañ biørt og blijd, undañ þeim ganga giørde, greidde Veg Heidnum Lijd.

2. Stadar so nema naade, næst yfer Hwse þvi, Sem aadur ūm̄ eg tiaade, Jñe var Barned i, glødduft Vitringar þar vid þa, Jñgongu ecke fresta, Er þeir Stiørnuna siaa.

3. Frelsarañ fiña giørdu, Og frijda Meyu þar, fiellu flater a Jørdu, fyrser til Audmyktar, Tilbaadu þetta Barned blijdt, Gull, Myrru, Gott Reykelse, Gaafu i Offur nijtt.

4. Laattu Guds Leidar-Stiørnu, lijsa þier, Saal mijn kiær, Fraa Myrkre Glæpa giørnu, gaanga skallt JEsu nær, Syndaña flijdu Selskapiñ, Guds Orda Byrtañ blijda, Beste er Leidtogiñ.

5. Þu

5. Þu hefur Leid ei langa, Lausnara ad hitta þiñ, Veg mattu greidañ ganga, Guds i Mustere iñ, Vit þu ad Hiarta þitt er þad, sem JEsus sialfur kiore, sier fyrer Hvijlu-Stad.

6. Eñ þu skallt ad þvi hyggia, ecke vill JEsus þar, hia Ohreinum Ösnum liggia, eru þad saurugar, Gyrnder Holldsins og Glæpa-Brek, Þvilijka Jllsku Anda, wr þijnu Hiarta rek.

7. Siidst ma Jsmael erfa, Jsaac frialsum med, Agar skal arburt hverfa, Eins og fordum er sked; Blijdur Christur og Belial, Samneyte ecker eiga, Athuga þetta skal.

8. Þessu næst merkia mattu, Mijn Saal, hvad skylldugt er, Guds Syne andlegt attu, Offur ad færa hier, a hreinu Alltare Hiarta-Rañs, Þvi DRottenñ þiggur giarnañ, Þacklæte Syndugs Mañs.

9. Guds Syne Foorner færdu, froodcr Vitringar þar, þeirra Þijdingu lærdu; Þier til Uppfrædingar, Allt er skrifad, sem

Ord

Ord Guds tiaa, Lijf og Ande þaug eru, ætijd minstu þar aa.

10. Get eg ad Gulled þijde, Guds Barna saña Trw, Mootlæte margt þo lijde, misser ei Krapteñ sw, eins og Gulled i Ofne reint, Trweñ ad vijsu verkar, Von og Polgiæded hreint.

11. Vill mijn Trw veikiast Tijdum, veltstu þad JEsu best, þa ad slær Angurs Hrijdum. Opt hefur stooraañ Brest, Eins og Hor-Kveikur haalf slokiñ, Ei laat þo wt af deya, Endurlausnare miñ.

12. Myrruñar Merking gefur, Mootkast og Andstreimid, Beiskañ Smeck heilnæm hefur, Holldeð tregast þar vid, Jlla lucktande Synda-Saar, af þessu Hreinsun hlioota, Heilsuboot er þad klaar.

13. Beiskañ Bikar aa Jordu, Birlar mier Hormungiñ, sialfañ hañ sætañ giørdu, Sonur Guds JEsu miñ, auktu mier Pol og trausta Trw, Pegar eg kalla og kveina, Kross-þiaadum hiaalpa þu.

14. Reikesse hreint maa heita, Hiartanleg

leg Bænagiørd, hun megnar hætt ad leita, J Hædernar upp fraa Jørd, J gegnum Skyeñ sier þreinger þa, i Raad og Giæsku Gede, Gud hana lijtur aa.

15. Hun er Jlmur aagiætur, Eilijfum DRottne kiær, og r:indar Reikur sætur, sem riett til Himins nær, Daglega heñe Offra aatt, Saal mijn af Þele þijdu, þessu ei gleyma maatt.

16. Soddañ Fiarsioodu frijda, fram bera skalltu hier, Fyrer Lausnarañ Lijda, lætur hañ þocknast sier. þetta andlega Foorna Fe, Er þu munt aptur sijdañ, uppskera i Dijrdeñe.

17. Avijsun eina feingu, i Draumne Vitringar, Añañ Veg aa burt geingu, aptur til Heimferdar, Herodes ei þad vita vañ; Hañs Raad ad aungvu urdu, Opt so til bera kañ.

18. Vielræde vondra Maña, Verdur til Skamar tijdt, þad sem Guds Bodord baña, blessast Jllgiørnum lijtt, þvi Drotteñs Vallo og Riettvijst Raad, Slægd hiñs

hins Hreckvijsa hindrar, Hreinlyndum veiter Raad.

19. Af Hiartans Pele bijdu, þier vil eg hvort eitt siñ, med Eisku og Astar Blijdu, offra Lausnare miñ, Saal og Lijkama so sem ber, Þig bid til Packa taka, þañ litla Skeink af mier! Amen.

XII. Psalmur,

Um Hreinsun Mariu.

Ton, Til þijn H. HErra Gud, etc.

HJer næst, þa Dagar Hreinsunar, heñar uppfyllast nædu, epter Løgmaale Mosis þar, Mey og Joseph þess gaadu, til Jerusalem høfdu hañ, at Hendur fela nyfæddañ, Drottne sem Skrift er skraadu.

2. Allt þad Kallkyns, sem utgeck fyrst, af Lijfe Mædra siña, hædstum Drottne var helgad vijst, hier

hier um̃ Løgmaal ried iña, Tvær skylldu offrast til þess þar, Turtil-Dwfur, sem skipad var, Edur Par añad miña.

3. JEsus Heilagur fæddest fyrst, af frijdre Jomfrw Mariu, Hvors vegna Stand mitt helgadist, hlaut eg Blessan ad nyu, Lastaña Fiotrum leysteſt af, Lijf nijtt Saaluñe DRotteñ gaf, med Naadar Frelse fryu.

4. Heilog Vatns-Laugeñ hreinsa ried, Holldlega Fæding mijna, nyfæddum iñra Mañe med, mæta Naad giorde sijna, Kraptur þess rauda Christi Bloods, kom miñe Saalu þa til goods, Best kañ þad Skart ad skijna.

5. Barna Mædurnar maattu ei fyrr, Musteris Gaungu brwka, hvor skyllde sitja heima kyrr, og Hressing odlast miwka; Sialfur Gud DRotteñ setia ried, Sængur Kviñum þad Takmarked, Nær Offur aattu ad lwka.

6. Þær um̃ tilteked Tijma Skeid, tel-

jast

laast Ohreinar aattu, aaminntu Logmaals Ordenn greid, Edlis Saurgunar Haattu, fyrer Gude þo voru vijst, velþockadar, og braast þad sijdst, Saal mijn þad merkia maattu.

7. Evu var fordum aavijsad, epter sitt Falled skiæda, sijn skyllde Børn (og satt er þad) med Spott og Harme fæda, Athæfis hennar allt þar fraa, adrar giallda, sem Von er aa: Helg var sw HErrans Ræda.

8. Aptur Maria frijdann fann, Fognud Andlegra Giæda, Eingell bar henne Bodskap þann, Barn Eitt skyllde hun fæda, Afkvæmis hennar allt þar fraa, adrar nioota, sem Von er aa; Good er sw Glede Ræda.

9. Til Brenne-Foornar Ung-Lamb eitt, aattu þær framm ad bera, Ein Dwfa so sem sagt var greidt, Synd-Offur skyllde vera, enn ef Lambed var ecke ad faa, annar Dwfu-Ungenn brendest þa, Logmaals Ord lioost þad giøra.

10. Mariu Pørf var ecke aa, Offur Hreinsungar giallda, af þvi ad hennar Son

var

var fat, Son Guds um̃ Allder Allda, sem til Hreinsunar Holldlegs Mañs hellte wt Bloode Lijkamans, þa hũ leid Krossen̄ kallda.

11. Eñ til þess Løgmaal uppfylltest, epter Lo maale skiede, Helgrar Màriu, Hreinsun best, af Hiartans Elsku Gede, soddañ Vegiørnings miñtest med, sem Myskun DRottens veita ried, J ædstu Andans Glede.

12. Foornar Lamb giørdest Frelsariñ, fyrer oss Dauda seka, Afþvode Synda Saurindiñ, sette wt Børgun freka, þegar hañ sælum Sigre med, Satans dempade Ofrijked, sem vora Saal villde fleka.

13. Hugleid þu Dæmeñ Dygda frood, Daglega Saal mijn kiæra, Børneñ eru Guds Gaafañ good, Gott skalltu honum færa, Offur, fyrer þitt Afkvæmed, er þad Packlæte og Lofgiord med, Gøfga hañs Giæsku skiæra.

14. Barn þitt til JEsum berdu hier, Blessun so hreppa meige, hañ vill ei añad

þiggia

þiggia af þier, þetta laat bregdast eige, þad sem Gud sialfur gaf þier nu, Giefa skallt honum aptur þu, af Hiarta aa hvorium Dege.

15. Legg þu aa JEsu blessud Brioost, Barn þitt i Æsku siñe, Sañleik Guds Orda laat þvi lioost, lijda alldrei wr Miñe, heilnæma mun þad hreppa þa, Hamingiu og Farsælld Jordu aa, Eñ allt gott i Eilijfdiñe.

16. O JESU Guddooms Giæskañ trw, Giæt ad Andvarpe mijnu, Bid eg Graatande, Born mijn þu, Berer i Hiarta þijnu; Liootañ so fordest Lasta-Keim, Til Lijfsins sijdañ færest heim, fraa Daudans dapre Pijnu! Amen.

XIII. Psalmur.

Um hiñ Gudhrædda Simeonem.

Ton, JEsu Christe þig kalla eg aa, etc.

SJæ þu i Jerusalem var, Simeon Gamall Madur, Gudhræddur, Lifde þesse þar, Þioon DRottens Riettskickadur, Epter Israels Huggun hañ, Hvørn Dag so vænta naade, Og giørla gaade, Þess sem Gud Heime heita vañ, Og Heiløg Ritning um spaade.

2. Af Anda Guds vár andsvarad, Ei skyllde Daudañ kaña, Fyrr eñ med Sioonum sæe þad, Sæta Hiaalprædid Mañá, Avijsun feck i Anda þar, Iñ i Musterid gaanga, Og Føgnud faanga, Hvar JEsu frijder Forelldrar, Frømdu Bænagiørd laanga.

3. O! hvørsu Gude Gedfellt er, Gott og Loflegt Sidferde, I Herrans Otta hegda sier, Helgur Simeon giørde, Poleñmoodur so þreya vañ, Þar til hañ feck ad lijta,

liita, þa Naad Guds nyta, sem i Christo af Hædum hañ, Heiminum wt ried bijta.

4. Hiarta Rett-Christins heita mær, Heilags Anda Bwstadur, happadriwgur og sæll er sa, Sem hañ herbergiar gladur, Hvorium sem goodur Gud er med, Gott allt veitist þeim sama, med Frægd og Frama, Astfoolgid DRottins Giæsku-Ged, Geimer Saal og Lijkama.

5. Athæfid froomt og audmiwkt Pel, Umbun dijrmæta hrepper, lijtelaatum Gud launar vel, i Læging dramblaatum slepper, Augu Trwadra i Anda siaa, Endurlausnarañ sæta, Og Mysktun mæta, Huggun blijda i Heime faa, A Himnum Dijrd aagiæta.

6. Simeon Lijfsins-Gotu geck, Guds Anda Leid-Sogn filgde, med Lijkamans Augum lijta feck, Lausnarans Sætu Millde: Hvorn Dag Saala mijn hlotnast þier, HErrans Auglit ad skoda, Sem blessud boda, Ord Guds Trwudum ollum hier, Til eilijfs Lijfs þau stoda.

7. Ei kañ eg Hollðsins Augum med, Asioonu DRottiñs lijta, Fær þo i Trwñe Saal mijn sied, hañs Sonar Giæsku nyta, þesse dijrmætust Saalar Sioon, Sorgande gledur Hiarta, med Byrtu biarta, J Augsyn DRottins er mijn Boon, Eg mætte fagurt skarta.

8. A mijnum Trwar-Ormum hier, Eg vil þig JEsu bera, Breid þu þiñ Fadm aa moote mier, Mun eg þa hoolpeñ vera, Uñ mier ad siaa i Anda þig, aadur eñ dey eg hiedañ, Og mest aa medañ, þar til um̃ Ariñ eilijflig, med Augum sæ þig siedañ.

9. Sælañ maa kalla Simeon, Pa Son Guds lijta naade, haa-alldradur med Hollðsins Sioon, hvar epter leinge þraade, Riettlaatur, JEsu Riettlærid, Reiknade i mesta Gillde, Og vijst sier villde, J helgre Trw þar hallda vid, hreinum Guds Ordum filgde.

10. Miklu sællre maa seigia þaa, Saal mijn þess skalltu giæta, Sem med Augunum ecke siaa, Eñ Guds Hiaalprædid mæta,

ta, med Trwar-Hende taka ad sier, treyst-ande DRottne einum, af Huga hreinum, Soddañ Athæfe soomer og ber, Soñum Christs Læresveinum.

11. Þegar Stephanus Stein-Kast vid, stodugur gaf upp Anda, Saa hañ Gudi aa Hægre Hlid, HErrañ vorn JEsum standa, Gladvær af þeirre sælu Sioon, signadañ hreppte Dauda, med Trw O-trauda, leid so viliugur Lijffsins Tioon, Leystur fraa Sorgum Nauda.

12. Ef þu aa JEsu Auga-Stad, Ond miin i Trwñe hefur, Þoott Heled kome Hondum ad, Hrædsla þig eingeñ kiesur; Okvijdeñ maattu Eflaust þa, i Gude burtu deya, og þolug hreya, Heimsins Adkast og þwnga Þraa, Þig laattu alldrei beigia.

13. Þegar eg Daudans Angist i, Or-magna hlijt ad kveina, Styrk þiñ JEsu i Strijde þvi, Stadfastañ laat mig reyna, Hiartans-Augum þig horfe aa, Himiniñ open stande, So Lijfs aa Lande, Hiaalp-rædis meige eg Hofnum naa, Hædstañ

Gud Vegsamande! AMEN.

XIV Psalmur

Um̃ Lof-Saung Simeonis.

Ton, Fader ꝏ Himna Hæd, etc.

SImeon Sveinen̄ han̄, feiger Gudspiꝏllaman̄: ꝏ sijna Arma lagde, Eirn Gud prijsade og sagde:

2. Nu laattu Þiooneñ þin̄, þijd, aste DRotten̄ min̄, Hiedan̄ i Fride fara, fra Heimsins Glæpa Skara,

3. Af þvi ad Augum med, eg sꝏ þitt Hiꝏlpræded, Er þu øllum tilreidder, J Augsyn Þiooda fram̄leidder.

4. Ljsd Heidnum lioomar þar, Lioos til Uppbyrtingar, Og Guds andlegrar Hyrdar, Jsraels Þiood til Dijrdar.

5.

5. Saung gladur Simeon, sañreindur DRottens Pioon, fagrañ Dikt Saalu síñe, Set þad mijn Ond i Miñe.

6. Frid=Land ad hafa hier, Heimureñ bañar mier, Mootkast og Ovilld eina, optlega hlijt ad reyna.

7. Verolld maa reiknast riett, Reysu=Tialldbwd O=þiett, aa hana Hreggiñ hrynia, Hret=Vidreñ yferdynia:

8. J hana aller hier, Jñgaanga hliootum vier, strax aa ondverdum Alldre, med Eymd og Piaaning margfalldre.

9. Vor er ad vijsu laung, Vegferdar Reysañ straung, Aleidis oodt aan Tafar, aafram holldum til Grafar.

10. Hrepper þar Hvijldarstad, Hollded vort ormagnad, aa medañ sætt þad sefur, Saaleñ vijst Frid=Land hefur.

11. A Himnum Hvijlld og Roo, heñe vor JEsus bioo, J allskins Epterlæte, Unun og Dijrdar Kiæte.

12. Vilier þu fagra faa, Fridar=Vist Gude hiaa, Saal mijn Simeons Dæme,

 set

set þier med Lærdooms-Næme.

13. Fridsamañ feck hañ Deyd, Fyrst hañ trwadur beid, epter Frelsarans Funde, Fagnande þar vid unde.

14. Fridsamañ Afgaangeñ, aller hliioota þeir Meñ, sem Frid og Froomleik stunda, fram til siidustu Blunda.

15. O! hvørsu sæll er saa, sem svikulum Heime fraa, i Fride fær ad gaanga, friaals vid Armædu straanga.

16. Mijn Saal þad merkia ber, Hvad mætur Simeon tier, Kallar hañ Guds Son gooda, gladt Lioos heidiña Piooda.

17. Forfedur vorer vest, Verkeñ Myrkraña flest, frømdu aa fyrre Øldum, Af fornum Adams Vølldum;

18. Myrkra-Dal diwpum i, Daglega geingu þvi, uñ Guds Ords blijda Byrju, Blindader lijted hyrdtu.

19. Myrkra-Born vorum vier, villter raafudum hier, Dyrdkudum Stocka og Steina, stygdum Skaparañ hreina.

20. Blindader Jllsku i, øllũ høfuud-

um

um þvi, sem Gud oss sagde Fordum, J sijnum Løgmaals Ordum.

21. Augsyn Guds ættum fræ, J ytstu Myrkur þa, kastast, um̄ Allder Allda, Eymd ad lijda margfallda.

22. Edla Lioos uppran̄ þar, upplijste Sæalernar, af Guds Hætignar Hædum, Himneskum fyllte Giædum.

23. Esajas um̄ þad, ædur feck predikad, J Myrkvum Stad munde skijna, med fagra Geisla sijna.

24. Lausnaren̄ Lioos þad er, Liooma Guddoomsins ber, Fødursins Jmind eina, Ord Postulans þad greina.

25. Pesse Guds Byrtan̄ blijd, byrte upp Heiden̄ Lijd, Biart Lioos þvi ordner erum, Jmind Guds Sonar berum.

26. Ande Guds upptendrar, i oss Lioos Huggunar, sw Guddooms Glæskan̄ biarta, Glansar i voru Hiarta.

27. Sæa Lioome lijser mier, þa Lijkamans Siooneñ þver; Myrkur Daudans þvi dvijna, dyrfer þad Saalu mijna.

28. Laattu þa Pioonen̄ þin̄, Þess bid eg JEsu min̄, Øndu sætlega sleppa, en̄ Saal-ena Føgnud hreppa! Amen.

XV. Psalmur.

Um̄ Spaadoom Simeonis wt af Christo.

Ton, Skaparen̄ Stiarna HErra, etc.

OG hans Forelldrar undrast þar; af hønum þad sem tal-ad var, Simeon bæde bless-ar nu; blijdur sagde vid Mariu Fru:

2. Siaa þu ad þesse settur er, sumum til Falls, Sem midur fer; en̄ til Upprreysnar ødrum sen̄, Israels Foolk þad reiner en̄.

3. Er han̄ þad Teikn sem moote er mællt, marger sier vid han̄ giø-ra dællt, giegnum Saal þijna Sv-erded hier, saarlega mun og þreyng-

ia

ta sier.

4. So auglioos verde allmarg-ra, Jñvortis Hugskot berlega. Gefdu mijn Saala Gaum aa ny, Grand-varlega, ad Efne þvi.

5. Undrunarlegur øllum hañ, med Undrum fæddest Gud og Mañ, undrast Maria eirneñ þar, undarlegt Raad Guds Hætignar.

6. Eitt er þad Saal mijn, Undraverdt, yfer þvi Spaamañ klagar bert, Høfud Andlegrar Hyrningar, af Hwss Byggen-dum forsmaad var.

7. Siaa þu ad Ritning seiger hrein, sett hefur Gud eirn fastañ Stein, Til Grund-vallar i Zion señ, So ad yfer hañ bygge Meñ.

8. Saal mijn ad þessu hygg þu hier, Hyrningar Steirn saa JEsus er, merk ad aa honum einum fast, Endurlausneñ skal grundvallast.

9. Eingeñ fær Grundvoll añañ lagt, Eins og Postuleñ hefur sagt, helldur eñ þañ

sem eitt Siñ er, upprеyſtur; Þetta lesum vier.

10. O! hvørſu graatlegt er þad þa, Allmarger honum ſteita aa, Yfer hañ falla og alldrei meir, aptur komaſt aa Fætur þeir.

11. Oller þvi tijdum Vantrw verſt, þo veite Gud hvad hañs er beſt, verdur ad illu einu þad, ef Ogudlega er med høndlad.

12. Heimenum Soneñ sende Gud, ſw Myſkun var ei forſkulldud, so þeir hañ trwa eflauſt aa, Eilijfu Lijfe ſkylldu naa.

13. Gaafu ei Judar Gaum ad þvi, Geingu Vondſkuñar Blindleik i, Hiaalpræđis ſteittu Hellu aa, Hefur þad Falled ſkadad þaa.

14. Veit eg ad þeirra Villañ er, til Vidvørunar ſkrifud mier, Siaadu vel til mijn Saala nu, aa Syne Guds ei hneixleſt þu.

15. Sonur Guds JEſus settur var, Syndugum mier til Uppreiſnar, þegar eg flatur falleñ laa, Flaaraadum Heimſins

Stig-

Stigum aa.

16. Medal Ræningia rasa vañ, Sem ræntu mig Klædum fairadañ, Særdañ lietu mig liggia þar, laagt i Saurendum Veralldar.

17. Heimur, Diofulleñ, Holld og Blood, helld eg være sw Illsku Piood, Er miñe Hrosun olle freckt, Alldrei gat eg þad fyrre þeckt,

18. Eñ Guds Son JEsus er sa Mañ, Sem upp mig reysa wr Saurnum vañ, Lioossins Arfskipte liet mig faa, Lifande Maña Jordu aa.

19. Liwfaste Heimsins Lausnareñ, leid af Syndugum Mootmæleñ, Pegar aa Jordu þolde Pijn, og þwnga Neyd fyrer Broteñ mijn.

20. Rættest Simeons Saga þar, Sverded Mariu Hiarta skar, þa Alblooduguñ Sorgfull saa, Son Guds Krossinum haanga aa.

21. Andlega JEsu upp mig reis, wr Andar Haaska Saalu leys, Andlega Lof-

giord eg skal hier, med Anda og Muñe syngia þier! Amen.

XVI. Psalmur
Um̃ Oñu Spaakonu.

Ton, Naatturañ øll og Edle Mañs, etc.

SPaakona hiet þar Anna ein, af Assers Barna Lide, Phanuels Dootter dygg og hrein, Dyrdkade helga Side, hafde SiøAr, i Hiarta klaar, hallded med Egta-Mañe, Meydoome fraa, sem Frædeñ tiaa, faust opt i helgum Rañe.

2. Vetur um̃ Attrædt Fioora friw, feinged hafde ad lifa, wt wr Mustere ei gieck siw, um̃ þad Lucas ried skrifa, Noottu sem Dag, med helgum Hag, Hædstum Gude þioonande, fastade tijdt, og bad miøg blijdt,

Blessud i Eckiu Stande.

3. Pesse ad Stundu þaangad gieck, Packade DRottne einum, med Vijsdooms Anda vituad feck, vel af Guds Syne hreinum; til allra þar, sem eins Hugar, epter Lausnenñe þraadu; med Hugar Sorg i sonnu Borg; Saal mijn ad þessu gaadu.

4. Skijrlijfe Gude giediast væl, goodre Skickan kañ vallda, HErrañ aalijtur Hiartans Pel, Hañ vill þad endurgiallda, Pad Hioonaband, er heilagt Stand, sem heidarlega er vandad, Ofl. ckad, Hreint, lioost bæde og leynt, med Losta-Gyrnd ei blandad.

5. Einmana Stand og Eckiudoom, opt faa Guds Born ad reyna, Eñ DRott ens Hiaalpar Honden froom, hugga vill þau alleina, Eckiurnar hañ, adstoda kañ, Einstædings Saudum biarga, Hañs Giæfkañ þijd, og Blessun blijd, breitt hefur so

vid

vid marga.

6. Eckiañ siw sem i Sarepta, Sama Stad atte Fordum, Adstod hreppte af Elia, epter Guds Naadar Ordum, heñar Lijfs-Biorg, uñ Maaleñ mørg, miøg so lijtil þo være, drygiast so vañ, ad DRottens Mañ, dvalde þar i Hallære.

7. DRotteñ Ranglaatum hootar hardt, (sem helger Spaameñ greina) upp skule taka Eckiu Skart, Einmana hroopa og kveina, Obyriur señ, og Eckiu Meñ, aa einum Deige verda, Pad Harma Bøl, og Hefndar Kvøl, Hofmoodeñ kañ ad skierda.

8. Eckia þesse aa Juda Jørd, JEsu miøg epter þraade, med Bindinde og Bænagiørd, Blijdañ Gud dijrka naade, skijrlijf og klaar, sijn Elle-Ar, aflifde i Dygdum søñum, Haaølldrud þar, Polgiæde bar, þocknadest Gude og Møñum.

9. Audnadest heñe Æra siw, med Augum sijnum skoda, Heimsins Lausnara helgañ nu, Hinum ried Føgnud boda, Sem

væntu þar Guds Vitiunar, Vonvoder laangar Tijder, ad Heime sie, þad Hiaalp-ræde, af Hædum veitt um̃ sijder.

10. Er þad Hiartanleg Oskeñ mijn, Endurlausnareñ klære, Astvina þegar Ad-stod dvijn, andlega Huggun fære, Naalægd þijn mier, so naae eg hier, ad nioota Glede Samvista, Og eignast þig, sem elskar mig, um̃ Eilijfd hiaa þier gista! Amen.

XVII. Psalmur.

Um̃ Heimreysu Josephs og Mariu.

Ton, Lof saung Gude Mey Maria, etc.

OG sem þaug høfdu allt full-giørt, eins og Løgeñ wtkrøfdu, Snern þau bæde aptur ørt, i Nazareth so tøfdu, eñ Sveir-neñ þar, sem vonlegt var, vox og styrkt-est i Anda, med Vijsdooms Frægd, Guds Naadar Nægd, nam hia hønum

nun ad standa.

2. Ei skalltu Saal mijn, Umsvif þijn, wtrletta i Hwsstioorniñe, fyrr eñ ad Gude Giollden sijn, Greider af Hende þiñe, Hañs Otteñ er, til alls Goods hier, Uppshaf, Fullkomnun lijka, af Gude þa, munt frijda faa, Farsælld Blessunar rijka.

3. Pioonustu Drottins þu skallt fyrst, þ'jdlega af Hende laata, aptur æ moote aattu vijst, Athvarf i sierhvorn Maata, Ervide þitt, Og añad hitt, Sem wtkrefur Forsioon dijra, hañs Giæsku sel, Gud mun þvi vel, Til goodra Nota stijra.

4. Hafdu Gud æ fyrer Augum hier, allt kañ hañ gott ad veita, ef þu hañs Rijkis ætijd hier, aastundar fyrst ad leita, Hañs blijd og hrein, Blessun er ein, betre eñ Tiju Syner, i Bole og Praa, best hiaalpa maa, Po bregdest aller Viner.

5. Fyrer Barnenu brijn þu fyrst, blessadañ DRottens Otta, Kieñ þvi ad hata Heimsins Lyst, med Holldlegum Gyrnda Pootta, sijdañ laattu, þad læra nu, Loflegt

Handa

Handa Ervide, So Daglegs Brauds, og ærlegs Auds, afle med Christnum Side.

6. Þu skallt vita ad þetta Tvent, þienar Riett Christnum Manne, Dijrkun Guds Orda og Dagleg Ment, Dæmeñ trwe eg þad sañe, sw Ydiañ best, ef iñrætest, Avöxt Blessunar færer, Alldradur þad, fær ersidad, Sem ungur fyrrè lærer.

7. Smeckureñ sæ sem kiemst i Kier, kañ ei i burtu færast; Hvad ungur tamde i Æsku sier, Olldrudum verdur kiærast, Eiskañ vid Christ, skal allra fyrst, iñ i Hiarta Rootum, Groodursetiast, Og Grundvallast, med goodum Dygda Hootum.

8. JEsus i Anda vaxa vañ, med Wijsdooms Proska sijnum, Stødug Guds Naad ried styrkia hañ, Strax i Ungdoome sijnum, eins lijka skier, ef Barn þitt ber, J Briooste og Hiarta Rañe, Dygdaña Saad, Guds Giæska og Naad, gefst hinum unga Mañe.

9. Andleg Vitska Guds Otteñ er, sem yngum byriar læra, Tignar-Ment

þessa

þessa temdu þier, J Trwñe Barn mitt kiæra, Guds Kraptur haar, Þijn Ungdooms Ar, Efter i Dygdum hreinum, hañ einañ vid, med helgum Sid, Hallt þier i ollum Greinum.

10. Borneñ JEsu, þa lattu Lyst, læra af Dæme þijnu, ad helgum Dygdum Veru og Vist, veite i Hiarta sijnu, Skinsemd og Raad, Skaparans Naad, skiæra so hreppa meige, i hvorium Stad, þier hallest ad, Eñ Heimenum sæte eige! Amen.

XVIII. Psalmur.

Um̃ Vitrun Josephs.

Ton, Sæa frials vid Løgmaal fæddur er, etc.

JOseph byrtest i Draume dyr, DRottens Eingill og sagde: Tak þig upp skioott og halltu hijr, hiedañ ad snoggvu Bragde.

2. Þu skallt Barned og mæta Mey, med þier i burtu flytia, Leinge

ge þvi fresta aattu ei, til Egypta-Lands vitia.

3. Til þess eg aptur tiaae þier, Tijmunum skalltu þar eyda, Herodes þvi ad hyggur sier, heilagañ Sveiñeñ deyda:

4. Hugleid mijn Saal, Guds nyta Raad, med Raakvæmd grunda hana vill hañ ecke ad Vondsku-Raad, Veite Riettlaatum Bana.

5. Opt hefur DRotteñs Ande mig, vid illum Haaska varad, og aa Hreckvijsum Heimsins Stig, J Hættuñe Lijf mitt sparad.

6. Eñ þo Guds Ord mier aavijse, Jllt ad fordast i Heime, Til Vareigdar i Velgeingne, Valla trwe eg mig dreyme.

7. Gaaleyse Holldsins gief eg Taum, Giære lijtt Skylldu miñar, framleidest so mijn Æfeñ aum, J Omiñe Syndariñar.

8. Veglega Joseph Vitran hlaut, af vijsu DRotteñs Raade, fyrer þad JEsus Frid,

Fridar naut, a framande Maña Lande.

9. Neid þu þig Saal mijn, ecke a, Opēñberaner slijkar, vill Gud þier ecke veita ad siaa, Vitraner Spaadooms rijkar.

10. Spaadooma Tijmeñ wte er, Ord DRottens þetta saña, varast ad stofne i Villu þier, Vijsindeñ. Fals-Spaamaña.

11 Draum Spekingaña Heimsku Hoot, Hiegooma skalltu meta, briota þeir DRotteñs Bodum moot, Blyndad Saalena gieta.

12. Hefur Gud stoora Andstyggd a, Illum Spaasagnar Lijdum, Vegum DRottiñs þeir vijkia fraa, Viela Einfallda Tijdum.

13. Þu matt vita ad er þad Ein, Afgudadyrdkun lijka, af þvi fordast a alla Grein, Ovitsku fremia slijka.

14. Vilia Drottins þu merkia matt, miøg vel i Helgum Frædum, Þar vid þig hallda ætijd att, epter Spaamaña Rædum.

15. Haalf-Verk er Speke Holldsins naum,

naum, Haalfverk Vitsmuner aller; Heim sins Skynsemd ei gief ad Gaum, giæt þijn so ecke faller.

16. Englaña Sioner ecke hier, i vorri Hollde siaum, sijdar meir þessa Vegsemd vier, ad Vilia DRottens faum.

17. Myrkraña Eingill merk þad vel, Moñum kañ Svika leita, megnar hañ opt med Ifku Pel, I Eingel Lioossens sier breita.

18. Samuels Kyrtle klæddur hañ, Kom wr Jorduñe Fordum, Konungeñ Saul so kvedia vañ, med kolldum Styggdar Ordum.

19. Kongenum var Gud vlkeñ fraa, villde ei Andsvar giefa, Drauma feck ei nie Siooner siaa, so fiell i Vijl og Efa.

20. Þessvegna Satans Svikeñ lioot, Saalu hañs bleckia giordu, fiell hañ so aa sitt ejged Spioot, Andvana datt ad Jordu.

21. Forda mier DRotteñ Diofuls Slægd, og Drauma Villum leidum,

Saal

Saal miñe veittu Hugar=Hægd, med Hiaalprædis Krapte greidum, Amen.

XIX. Psalmur.

Uñ Reysu Josephs og Mariu til Egyptalands.

Ton, Olldungar Juda añars Dags, etc.

UPPstood Joseph vid Ordeñ tied, ad sier took Fru og Barned med, aa Nattar=Pele þa til Sañs, med þeirra Fañs, aa fram̃ hiellt til Egyptalands.

2. Til þess Herodes Dauda doo, dvøldu þau bæde i Egypto, Orded DRottiñs þar uppfylltist, sem aadur vijst, Hoseas Spaamañ hafde lijst.

3. Egyptalande eg hef fraa, Astkiærañ Son miñ kallad aa. Vid skulum Saal mijn, Efned Eitt, wo- maala

mæla greidt, Eins og Raad DRottins
fær þad veitt.

4. Utlegdar Sokeñ aa mier laa, Eilijfu
Dyrdar-Lande fraa, saarañ Fordæmdra
Samastad, og Sorgarbad, med Synd-
unum hafda eg forskullldad.

5. Flootta-Madur eg heita hlaut, Heim-
sins raasade Svika Braut, Egyptalands
eg Prældoom þar, Og Prauter bar, Yfer
mig dundu Eymdernar.

6. Vitiade JEsus milldur mijn, mædd
añ leyste af slijkre Pijn, Prældooms Hws-
inu frelste fraa, Og feck mier þa, Hiaalp-
rædis Bwstad Himnum aa.

7. A eg miñ Gud ad þacka þier, Præl-
Dooms Okinu af Herdum mier, kippt er i
burt, eñ kvittud Ønd, vid Kvijda-Bønd,
Frelsade mig þijn hægre Hønd.

8. Son þiñ i Utlegd senda riedst, Sam
vitskañ mijn og Hiartad gledst, Af þvi eg
vona Eflaust hier, wr Augsyn þier, vijser
i Utlegd alldrei mier.

9. Mier er þad fyrer miñstu þa, Mig
D þo

þo Verolldeñ giøre hriaa, Utlegdar=Tijm=
eñ eitthvort Siñ, Mun endast miñ, þegar
uppbyriast Eilijfdiñ.

10. Israels Foolk i Ægypto, vid und=
ra þwnga Koste bioo, Utvalde Gud eirn
mætañ Mañ, sem Mwga þañ, leidde braad
lega burt þadañ.

11. Þesse var Moses hijr og hreirn,
HErrans Þienare dyggur eirn, Guds
Børnum veglegt Frelse feck, Fyrer þeim
geck, Yfer um̃ Hafsins breidañ Beck.

12. Sonur Guds, Moses añar er,
Med øllum Riette Nafn þad ber, Þræl=
dooms Kvølum oss keypte af, og Kvittun
gaf, Þurkade riett hid Rauda Haf.

13. Undañ Guds Børnum gaanga
ried, Gegnum Reidiñar Hafs=Flooded,
Belials skielfdu Becker hañ, Þa banvæn=
añ, Krossens af=swpa Kaleik vañ.

14. Er nu Hafs=Diwped uppþurkad,
alldrei kañ oss ad dreckia þad, Faaum vier
þurrañ Farveg þar, Seiñ Flooded var,
Frelster wr Grifiu Gløtunar.

15. Auglijste JEsus Elsku þa, Utlæg-ur giørdest Lande fraa, Strax aa Omaala Alldre þar, Sem aaminst var, Einsamall Prældooms Oked bar.

16. Eñ þu skallt Saal mijn ad þvi gaa, Egyptalands fyrst Kvolum fraa, af Gu-de kollud eitt Siñ ert, Utvaleñ bert, For-giefens er þad ecke giort.

17. Laat þig ei aptur laanga par, Fraa Lande DRottins Goodsemdar, Til Kiot-Katlaña og Kvala Bañs, þess Kwgar-ans, Yfer-Herra Egyptalands.

18. Hofdinge þessa Heims er þad, sem hafde þier bwed Kvalastad; Miñstu eirn-eñ hvad merkia hier, Kiotkatlarner, Vel-lysting Holldsins vijst þad er.

19. Christur molade Hoggorms Ha-us, wr hordu Faangelse slapp eg laus, keyp-te mier Værd og Fridar-Froo, fyrer mig doo, Utleidde so fraa Egypto.

20 Fyrst ad eg þadañ friaals er nu, fyrer þig DRotteñ miñ JEsu, Iñgaangur Lijfsins opeñ staar, mijn Ondeñ klaar, ifin

ge þier Lof um̃ eilijf Ar, A M E N.

XX Psalmur

Um̃ Barna-Mord Herodis.

Ton, Allfagurt Lioos oss byrtest bræatt, etc.

HEgar Herodes heyrde þar, høfdu hañ gabbad Vitringar, Fyllltest af Grimd og Forse med, Fiølda Herlids wtsenda ried,

2. Øll Svein-Børn Lijfe svipte hañ, sem i Bethlehem Tijma þañ, Tvævetur voru og yngre eñ, Eins um̃ øll nææalæg Hierødeñ.

3. So sem hañ fordum False med, af froomum Vitringum merk-ia ried, um̃ Fædingar Tijma Frel-sarans, Fordæmanleg var Breitne hañs.

4. Andstyggelegur er med Sañ, i Aug-um̃ DRottins hvør sa Mañ, Sem ad Mordingia Sverded ber, Og Saklausu

Bloode

Bloode wthekker.

5. Blood hins Riettlaata hroopar haatt, Hefndena af Gude Dag og Naatt, med Ognar Bræde yfer þañ, Sem aa sig Blood-Skulld safna vañ.

6. Cain hirdte ei um̃ HErrans Ord, Heiptugur framde Broodur-Mord, Abels Riettlaata wthellt Blood, uppæste DRottens Hefndar Mood.

7. Nær sem þier flijgur Bræde i Briost, Bid þu DRotteñ þiñ stilla Pioost, aptra þier sialfum allra mest, Jllræded so ei framhverfest.

8. Margur i Bræde Verk þad vañ, sem villde feigeñ Ogiort hañ, seirn til Reidiñar siertu þvi, So þier ei steiper Vanda i.

9. Poott ad þier giøre Mēñ aa moot, Mundu ad stilla Heiptar-Root, Hefndena Gude giefa ber, Gleym ei hvør Drotteñs Riettur er.

10. Of-flioott Bræddræde ut ef brijtst, Opt kiemur fram̃ hvar skyllde sijdst, Saklausañ alldrei erta skallt, añars verdur hañs

nꝭ Gieded kallt.

11. Bloodgiịruger med Svika Sid, sitt faa ei haalfuad Lijffsins Mid, Reidenn afskræmer Sinne og Saal, saarheitt upptendrar Vijtis=Baal.

12. Herodes framde Vondsku Verk, var hanns Illgyrnenn helldur sterk, saklaus Born Lijfe svipta ried, Svall af Reidinne hreckvijst Gied.

13. Saklaus minn JEsu, varstu vijst, Vielræde hiaa þier fundust fiidst, Enn þier Herodes ætlar Pijn, Ung=Bornenn lætur giallda þijn.

14. Eg veit ad þu ert eirn med Sann, Endurlausnare Gud og Mann, fyrer þijns Ungdooms Eymd og Pijn, Ung=Bornenn laattu nioota þijn.

15. Þootteſt Herodes vita vel, Med Vallde ef tiete slaa i Hel, Bornenn naalægum Attum i, Ei munde JEsus sleppa frij.

16. U du hanns Raad ad aungvu þar, Onijtte Gud þad Heimskupar, Endurlausnarenn umm þad Skeid, aa Egypta=Lande

Sak=

Saklaus beid.

17. Sa sem a Drottenn setur Traust, sæll og hoolpenn er Efalaust, Herrans vardveita Hondenn kann, fraa Hættu og Slisum Gudhræddann.

18. Ecke var komenn enn sw Tijd, a hvorre JEsus fyrer Lijd, wtfossa liet sitt blessad Blood, Bidlund Hiervistar yferstood.

19. Gud hefur Veige Otalenn, Ogudlega ad hindra Menn, Oll sinna Barna Hofud-Haar, HErrann fær taled Sijd og Aar.

20. Moote honum ei megnar par, Magt og Stirkleike Veralldar, hanns Vilia eingenn hindra kann, Hvorke Eingill nie nockur Mann.

21. Eg veit ad Skepnann ecke neln, a reyter mig nie giorer Mein, þegar ad Hialpar-Hondenn þijn, Hlijfer mier, Gud, med Krapte sijn.

22. Ahyggiu minne eg vil þvi, uppa þig varpa Trwnne i, Grædarenn JEsu Giæsku or, Giefdu mier sæla Burtu-For! Amen.

XXI. Psalmur
Um̃ Sorgar-Oped i Rama.
Ton, JEsus Christur a Krosse var, etc.

Heyrst hefur Kall a Hædum har, Harma-Raust Ops og Kveinunar, sem Spamañ segia nade, Rachel Sorg mikla i Siñe bar, Sona Misserẽ þrade.

2. Huggast vill ecke i Hørmum sijn, Hiartad fyllest med Angurs-Pijn, af þvi hun wtgiort helldur, um̃ burtu dæeñ Børneñ sijn, Vøl þad Sorgiñe velldur.

3. Vid skulum Sæl mijn um̃ þad eitt, ockur til Lærdooms þeinkia greidt, Hvorsu ad HErrañ sæte, Vid sijn Elskuleg Born fær breitt, Bæde i Sorg og Medlæte.

4. Vijst er Holldenu þient med þvi, Þegar þad nijtur Sorga frij, Glede og goodra Daga, Harmkvæle rata ei vill i, Sem Ondeñe best þo haga. 5.

5. Margur þa hrepper Medlætid, Myskun DRottiñs ei kañast vid, Sem ollum allt gott veiter, helldur med vondum Synda Sid, sialfañ Gud tijdt æreiter.

6. Medlæte þegar giefur Gud, gleimer Nætturañ forblindud, Packlæte gott ad greida, sem Hiartans Elska hreintrwud, Honum æ fram ad reida.

7. Oftraust Velgeingneñ upptendrar, æfyser Holld til Metnadar, so Giafarans giæter eige, DRottiñs Velgiorning vanbrwkar, sem vitnast æ Hefndar Deige.

8. Optlega Gud sijn Borneñ blijd, bera lætur þvi Sorgar Strijd, med Angist, Eymd og Trega, Trwudum jafnañ lijknar Lijd, Po lijest marga Vega.

9. Af þvi skallt, Sææl mijn, þeckia þu, þig hefur DRotteñ kiæra nu, og hijrt i Hoose agar, Polgood umber, med þijdre Trw, þoott kome Hrygdar Dagar.

10. Sorgade Rachel Sona Deyd, sijna klagande Angurs Neyd, Hun vill ei huggast laata, ef somu hitter Harma Leid,

Hooflega skalltu graata.

11. Born og Astvine Gud þier gaf, giora maa hañ þvi siaalfur af, Sem honum kiwfast lijkar, Poliñmædena helga haf, Hun bæter Rauner stijkar.

12. So var Jobs fordum Siñe vart, Po sitt Afkvæme og añad margt, med Sorgum missa næde, Sem DRottens Barna er til Art, Allt leid i Poleñmæde.

13. Ei skalltu þeynkia ad wtgiort sie, um Ast-Meñe þijn po burt deye, fraa Heimsins Vistarveru, Signad hreppa þeir Sælgiæte, hiaa siaalfum DRottne eru.

14. Von hiñs Raanglaata wte er, Pa Æfeñ vesæl þverra fer, eñ Riettlaatra i Blessan blijfur, HErrañ til Lijfs þaa heimfærer, og Hormungar burtu drijfur.

15. Syrg þvi ecke po Sañhelgum, sie kippt i burt fraa Eymdunum, DRotteñ þeim Gladværd giefur, med ollum sijnum Utvolldum, J Andlegu Skarte vefur.

16. Ei hefur nockurt Auga sied, Eingeñ fyrre pad heyra ried, nie þeynkia þar

umm

um̄ kuñe, hvilijk Vegsemd þeim verdur lied, þa vakna i Upprisuñe.

17. Endast þa Hrygd og Harma Kvein, heyrest ei Sorgar Raustañ nein, aa Hædum Himna Raña, Utvallda hender eckert Mein, Ord DRottens þetta saña.

18. O! JEsu gief mier Glede þa, Nær gaanga verd eg Heime fraa, aa sijdsta Æfe Kvøllde, ad mætte eg sælañ fiña og faa, Fognud i Himna Vellde! Amen.

XXII Psalmur.

Um̄ Dauda Herodis.

Ton, Giæsku Guds vier prijsum, etc.

ÆNN þa Herodes hafde Hardraadur kañad Deyd, Eingell Guds ei vid tafde, aptur um̄ sama Skeid, J Draume byrtest braadt, Joseph og sagde sijdañ, Svein med þier taka frijdañ,

og Moodur hañs eirneñ att.

2. J Jsraels Land skallt leita, Lydnum Egyptska fraa, hiedañ til Heliar Reita, horseñ er Ovin saa, sem epter sækia vañ, Lijfenu Svein ad svipta, svo giørde DRotteñ typta, argañ Jllrædis Mañ:

3. Saal mijn hier merkia maattu, Makt Guds og Riettlæte, Er hañ aa imsa Haattu, Auglioosa lætur skie, med hørdum Hefndar Sid, aa þeim sem illa breita, og epter Straffenu leita, Eñ kañast ei Verk sijn vid.

4. Dauda Herodes hreppte, Herfelegañ um̃ sijd, Rijkesins Raadum sleppte, sem Romverskum fieck af Lijd, aadur til Um̃dæmis, eñ stioornade allt of illa, opt giørde Fridnum spilla, med Hreckvijsse Hardsiñis.

5. DRottiñs Ovinum øllum, eins lijka gaanga kañ, Oluckuñar Afollum, yfer þaa steiper hañ, þegar þeir þeynkia sijdst, Eñ

Eñ Gudhrædder Glede hlioota, goodrar Umbunar nioota, Til Huggunar Hrygdeñ snijst.

6. Ef þier er illt i Siñe, Athugaverdt er þad, Hefnd DRotteñs hafdu i Miñe, huxande um̃ Kvala-Stad, Hvar þu wttaka ætt, Laun fyrer liioota Hrecke, lættu þig villa ecke, Svikulañ Satans Mætt.

7. Fijse þig Gott ad giøra, Gude til Þægdar nu, Lææt þier Uppvakning vera, Verdlaun sem hrepper þu, af DRotteñs dijrre Ræd, sem Kauped Goodum greider, og Gudhræddra Sorgum eider, þaug bid eg ræker Ræd.

8. Allar Athafner þijnar, ætijtur Gud og sier, Hardar Hootaner sijnar, hrijna lætur æ þier, Ef þu hañs Giæsku Gied-misbrwkar vijsvitande, med vondu Glæpa Stande, Pad hefur þrævallt skied.

9. Poott ad Guds Poleñmæde, þyrme um̃ Stund og Tijd, seirna hañs breñur Bræde, ef Boot finst ei hiæ Lijd, mijn Sæl þad mundu riett, Avoxt ef aungvañ

giefur, Oxena DRotteñ hefur, til Roota Trienu sett.

10. Eikeñ sem aa sier hafde, ei nema Blodeñ toom, þa Frelsareñ Fædu krafde, feck þañ Riettlætis Doom, Alldrei skal Avoxtur, wt af þier optar spretta, epter hañs Taled þetta, vard hun visnud og þurr.

11. Hætt er vid margar meige, miñ DRotteñ Eikur siaa, er aa Uppskieru Deige, Urskurdeñ sama faa, af þvi ad of-sein var, Ydrun og Umboot saña, eñ Ydkun siifelld Glæpaña, allt til Endalyktar.

12. Eins og þa Oxeñ sniidur, Eikur og Skoogar-Tre, Hefnd DRotteñs hardt ad riidur, honum sem frestade, Liifernis Lagfæring, þa eirn Gud epter þetta, med Ogn og Reide þietta, siidasta setur Þiing.

13. Margur vill lifa leinge, vid Lyster Veralldar, Og þoott hañ frekañ feinge, Frest sem Ninivitar, alldrei samt ydrast þañ, þaangad til dapur Daude, droo hañ Heims fraa Aude, nær þvi sem naudugañ.

14. Vel þo i fyrstu Falle, fyrer þeim Illgiornu,

Illgiørnu, eingeñ þad Audnu kalle, þvi opt ad Hendingu, yfer þaa Ogiæfañ, snøgglega i Haste hrapar, og Hreckvijsum Alldur skapar, hender þad margañ Mañ.

15. Vallter, mijn Saal, ad sofa, I Syndum og Ugglеyse, hvilijkañ Daudans Dofa, Diøfulsins Hreckvijse, setur i Siñis Reit, hiaa þeim, sem þecker hreina, Pioonustu DRottiñs eina, giører þo verr eñ veit.

16. Saa lifer best i Blooma, sem bijst vid Ar og Sijd, Hreckvijsum Heims O-sooma, hafna, so Daudans Tijd, Ovorum ecke hañ, grijpe i giørdum Syndum, og Galeñskap Hollдsins blindum, Saal mijn haf Setning þañ.

17. Gief mier liwfe Lausnare, ad lifa sparlega hier, so burt i Fride fare, nær Fiored lokfins þver, Guds Barna Grida-Stad, Ønd miñe untu ad fiña, iñleid til Bygda þiña, Amen, mijn Ósk er þad! AMEN.

* * * * * *

23. Psal-

XXIII Psalmur.

Um̄ Heimreysu Josephs wr Ægyptalande.

Ton, Lof-Saung Gude Mey Maria, etc.

JOseph took med sier Barned braadt, og Brwdur Dygdagiarna, Heimleidis aptur hiellt i Att, til Hierads Jsraels Barna, þær Fregner han̄, heyrde med san̄, ad Herodis Arfe riettur, Archelaus, æ Jllsku fws, yfer Juda var settur.

2. Þess vegna ecke þorde han̄, þaangad Hælis ad leita, DRotten̄ hønum i Draume van̄, dijra Raadstøfun veita, snere þvi ørt, epter þad giørt, i Galilea Sveiter, sier feck med Hrad, þan̄ sama Stad, Sem ad Nazareth heiter,

3. Þan̄-

3. Pañeñ fram kom hin forna Spaa, sem finst i helgum greinum, Nazaræus hañ Nefnast a, Nu i Mañ doome hreinum, Heilogum þo, Honum i bioo, Haaleitur Guddooms Kraptur, þvi skal mijn Saal, Paankeñ og Maal, Til þessa hversa aptur.

4. Nazaræus Guds Son er saa, sañur Herra og Drotteñ, bloomlegur Kvistur kallast maa, af Kyne Jesse sprotteñ, ber Avoxt hrein, Su blessud Grein, Betre eñ Alldiñ-Vidur, Hunaang draup af, Peim Hiaalpar Staf, Huggun og Andar Fridur.

5. Adur Gud Lyd siñ Jsrael, Af Ægypto kallande, Plantade hañ sem Vijn-Trie vel, vænu Canaans Lande: Eins JEsus hier, Heim aptur fer: (Hoseas þar um sagde:) Pad Vijn-Tred mætt, Sem Bol fær bætt, Og Blessan oss til lagde.

6. Pu hefur, Saal mijn, þessu Tre, þvegeñ med Skijrnar-Bade, Jñplantast fast, i Elskuñe, Eirn Gud so tilskickade, þess vegna

na nu, nefnast aattu, Nazaræus med Sooma, Avexte ber, audsyn aa þier, Andlegañ Digda=Blooma.

7. Ef ad Kvistureñ aungvañ ber, Avoxt med Grooda fliootum, Verdur hañ skioott, sem vonlegt er, Vidar hoggveñ fraa Rootum, i Ellde þa, uppbreñast maa, eingeñ Boot finst vid slijku, Guds Hiaalpræd=id, mier varne vid, Voda=Straffe þvilijku!

8. Þu skallt og vita ad þirmt var sijdst, þeim Naatturlegu Kvistum, Þegar Judar med Vondsku vijst, villter fordæmdu Christum, Hardlega þa, Hefndeñ fiell aa, Heidner Lyder þad giordu, Nupludu Torg, eñ breida Borg, Brutu nidur ad Jordu.

9. Ei kañ hid rotna Alldin=Tre, Avoxt goodañ ad færa, siertu daudur i Syndiñe, sijdst maattu Gude tæra, Frum=Grooda þeim, og frijdum Seim, sem fagrer Kvister bera, Groodurlaus Eik, Gomul og veik, Gagnlaus hlijtur ad vera.

10. Eins bid eg DRotteñ af þier nu, med Audmykt vesæll Madur, gief ad eg sie

i sañre

I saūre Trw, sialfum þier iūplantadur, og vere klaar, uūi Æse Ar, Averte Gudrækn-īnar, Þar til med Prijs, mier veitast vijs, Verdlaunin Trwarīnar! Amen.

XXIV Psalmur

Uūi Arlega Reysu Forelldraña JEsu til Jerusalem.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

ARlega Joseph Meyu med, til Musteresins ganga ried, þegar ad Paaska Hatijd hrein, Halldeñ var evter Laga-Grein; Guds Dyrdar jafnan giættu mest, giordu hvad honum þocknadest.

2. A settum Tijma til so bar, Toolf Ara þegar JEsus var, Helge-Dags Gaungu hoofu þa, Heimile sijnu burtu fraa, til Jerusalem viss-añ Veg, Var þad Sidvenia Hatijdleg.

3. Mijn

3. Mijn Saala, þar um̄ þeinkium vid, þegar Gud utgaf Logmaalid, um̄ Sabbats Dag og Helge-Hólld, hörd aalyktade han̄ Sekta-Giolld, sem koma aattu yfer þa, Er Orde Guds sier kasta fraa.

4. Saa sem er Herra Hvijldar-Dags, Hefur þier lient til Vin̄ulags, Sex Viku-Daga vyrka hier, en̄ valde eirn til Dijrdar sier, Þen̄an̄ vanhelga ecke aatt, An̄ars mæter þu Hefndum braadt.

5. Haatijdis Daga ræktu riett, Sem Raads-Men̄ Christnin̄ar hafa sett, Drottens̄ vtheimter af þier þa, Astar-Ged sitt ad min̄ast aa, Laattu þvi ecke liggia i Hlie, Lofgiord, Packlæte og Gudrækne.

6. Gledeleg Joola-Haatijd hier, Herrans Fædingu kun̄giorer, Er þvi skylldugt ad offrer þu, andlegre Lofgiord, Saal mijn, nu, fyrer Giæskun̄ar Goodsemd þa, Guds Sonur Man̄doom took sig aa.

7. Nu̅ur Stoor-Haatijd er su vijst, sem upprisen̄ bodar JEsum Christ, Sigur-Hofdingia Son̄um þa, Sigur-Hroos and-

andlegt færa maa, vañ hñ Diøful og Wijt-
is Reyd, Wallдenu svipte burañ Deyd.

8. Mundu og Haatijd Pridiu þa, þeg-
ar Guds Sonur Himnum fraa, Heilag-
añ Anda sende siñ, Sañtrwadra i Hiørt-
uñ iñ, stærstu Haatijder þessar Priaar,
þier ber ad hallda sierhvort Ar.

9. Adrar smærre sem Arlega, Iñfalla
medal Christiña, med jøfnum Heidre akta
aatt, Andlega i DRottne giør þier kaatt,
Orde Guds hlijd, og heyr þu vel, helga
Sidvenju þetta tel.

10. Miñstu at David DRottiñs
Mañ, Daglega þar vid gladdest hañ, ad
meiga gaanga Guds i Hws, Giørande
Packer Dygdafws. Allt eins þu lijka siñ-
ud siert, Saal mijn, og þessa miñug vert.

11. Eñ þu skallt giefa Gaum ad þvi,
þo gaanger viliug Kyrkiu i, Synd er mik-
il ad sitia þar, ef Saaleñ ecke þeynker þar,
epter Guds Dijrd og Ordum hañs, sem
wtgaanga af Muñe Kieñemañs.

12. Gaanger þu fram i Gaaleyse, sem
gleim-

gleimaňlegur Heyrare, ættu skiled ad Ord Guds þad, er ædur numder i helgum Stad, dæme þig loks æ Dege þeim, nær DRottens Reide straffar Heim.

13. Lifer af Braude Sæleñ sijst, sijna hefur hun Næring vijst, af Orde Guds og Anda haňs, sem ævaxtast i Hiarta Maňs, Ef soddaň Vokva sirvga mæ, Sadningu nooga fær hun þa.

14. Opt og tijdum med Muñe Maň, margur DRotteň nælægiast kaň, eñ Hiartad þo og Huguriñ, hvarflar ei til Guds nockurt siň, slijkum hælfvolgum Hræsnurum, HErraň vill skirpa af Vorunum.

15. Peñaň varastu, Sæl mijn, Sid, sie bæde Mæl og Hugskotid, i sañre Dijrkun samfara, soddaň Rootgrooiñ Alvara, Gude Prijseinum giediast best, gagnar Sæluñe allra mest.

16. Flapur Muññins og flæradt Gied, forsmæer Gud og hatar med, Haň vill ad þu siert hreirn og klær, honum þioonande sijd og Ar, einskiæra Myskun ællum haň,

af

af einlægu Hiarta veita kañ.

17. Jaata maa eg þad JEsu miñ, Jeg er stoorlega vangiætiñ, þvi verr, ad Hiartad of-kallt er, opt þegar Raustẽ hreiser sier, Vona eg DRotteñ, þo aa þig, þiñ Anda laattu verma mig! Amen.

XXV. Psalmur.

Uñ þad, þegar Forelldrarner sok-nudu Barnsens aa Leidiñe.

Ton, Skapareñ Stiarna HErra hreirn, etc.

UNN sem þeir Dagar Enda faa, aptur heimleidis geingu þa, i Jerusalem epter var, Ungur JEsus og dvalde þar.

2. Hañs Forelldrar þar hugdu ei ad, helldur fulltrwa meintu þad, hañ munde Selskaps Hoopnum hiaa, honum þo lijted bære aa.

3. Mætur Joseph og Maria, medal Frænda og Kuñingia, leit-udu hañs, sem lijklegt var, Lundeñ begg-

ia þvi hryggdist þar.

4. Afloked høfdu Eins Dags Ferd, ædur eñ sw var Leiteñ giørd, þegar hañ fundu ecke eñ, aptur til Borgar reystu señ.

5. Heidurlegt Dæme hafa þar, hvør ier Gudhrædder Forelldrar, Afkvæme siin ad añast riett, wtheimter soddañ Hioona Stiett.

6. Yfer Veralldar fagurt Froon, fyrstu sette Gud Ekta Hioon, mællte fyrer hañs Millldeñ hæ, ad margfalldast skylldu Jordu æ.

7. Afkvæmis Rækt og Elsku þvi, iñgaf hañ þeirra Hiortuñ i, Adgiætslu Vakt, og Varatekt, vijst heimter DRotteñ af þeim frekt.

8. Hinar skynlausu Skiepnurnar, med Skickun siñar Tegundar, leggia ei stoora Vanrækt vid, vakta helldur sitt Afkvæmid.

9. Mikly ædre er Maduriñ, Mentadur vel

vel med Skilningiñ, Honum ei ætla miña, maa, Miked vardar uñ Skylldu þa.

10. Goodum Forelldrum Angur er, nær illa Børneñ hegda sier, goodre Skickun ef giæta ad, Glede Tvofalldrar aflar þad.

11. Fadereñ Taarum flijtur i, Fordiorfun Barnsins velldur þvi, Moodereñ Saarañ grætur good, geingur þad so hiaa hvørre Piood.

12. David harmar siñ dauñ Son, Deya vill fyrer Absalon; Jacob særest af Sorgar-Pijn, ef siñ skal missa Benjamin.

13. Sunamitis med saarañ Mood, Swter bar fyrer einka Jood, Lagde i Kiolltu Siwkañ Svein, Syrgia giorde hañs Dauda-Mein.

14. Skiede hier eins og aamiñst var, Astrijker JEsu Forelldrar, Søknudu Barnsins Sorgbitiñ, Af Swtum fylltist Huguriñ.

15. Mikil var Sorg ad missa þañ, Sem Misser allañ bæta kañ, Harmar þvi-

lijker heimsooktu, helgañ Joseph og Mariu.

16. Hende þig sama, Saal mijn nu, Sorgfull ad JEsu leita þu, Saa sem hañ misser, Misser allt, Maña Fulltinged reinest vallt.

17. Þegar ad Lokfins þu skallt hier, Prældooms skileñ vid Tialldbwder, Ganga Veg allrar Verallдar, Veldu JEsum til Samferdar.

18. Swer hin mesta Saalar-Neyd, ad sakna hañs aa þeirre Leid, og ovijst hvort þiñ Andeñ kañ, aptur snwa og fiña hañ.

19. A þeirre Stundu eg þig bid, ei mijna Saalu skilier vid, DRotteñ JEsus sem dooft aa Trie, Daudeñ er þa miñ Abate! AMEN.

XXVI Psalmur
Uñ Leitena epter JESU.
Med sama Lag.

MJñunst v:d Saal mijn eñ þar aa, sem aadur fyrre hvarf eg fraa, Liufer Forelldrar Lausnarans,

ans, Leitudu strax þa sakna hans.

2. Þenktu hañ være at Veigenum, hia Vina-Foolke og Naafrændum, Goodum Selskap þvi vanur var, Vissu þad og hans Forelldrar.

3. Laattu ei Barn þitt veniast vid, Vondañ Selskap og Hreckia-Sid, af þvi spillest hiñ Unge Mañ, Odygd og Glæpe nema kañ.

4. Gudhræddra Sid og Samfelag, Siaa til hañ stunde Noott og Dag, Mik-ed gott hañ þar ødlast af, Athugasemd at þessu haf.

5. Þoott hañ med Goodum Goodur sie, Gudlausra Maña Hreckvijse, Til Vondsku tijdum venur þañ, Sem velur sier Selskap þvilijkañ.

6. Sida Spiller er Samtal illt, Son miñ ef þetta fordast villt, Goodañ Muñ-safnad ven þig vid, Varastu Last og Bak-Talid.

7. Hid Vonda Tijdum audnæmt er, Iñ i Hiartad þad smeiger sier, Þeir Elld-

re gaanga Gyrndum i, Slæpest Barned aa Agne þvi.

8. Naatturañ Hollds er næsta treg, ad nema saññ Lijssins-Veg, Goodur Vane þo giøtla kañ, Ad giøra Ungdoomeñ Sidprwdañ.

9. Undañ ad gaanga ættu þeir, sem Arum safnad hafa meir, Af þeim lærer hiñ unge þaa, Allmiked þetta stoda maa.

10. Sidferde gott ef Barn þitt ber, Blessunar DNotteñs aflar sier, Goodrar Skickunar Gud er hañ, Giæta skyllde þess sierhvør Mañ.

11. Laangtum betur eñ Lærdooms-Ment, Lioos Epterdæmiñ gieta kent, Hvad Augun lijta optast nær, Iñgaang i Barnsins Hiarta fær.

12. Hafest þu Lastlegt eitt hvad ad, Ei laattu Barned horfa aa þad, Gott þegar nockud ydia aa, Adferdina þad laattu siaa.

13. Ei veitstu nema eitthvørt Siñ, Avørt fære saa Sidvaniñ, Og Barned epter breite þvi, Sem best er þijnu Fare i.

14.

14. Nær DRottins Ord er haft um̃ Hond, Hellst sieu Børneñ til þess vond, ad hlijda Lestur helgañ a, Huxa kuña þaug um̃ þad þa.

15. Ande DRottens sem Ordenu, asamt bygger i Hiartanu, Po eingeñ þetta merke Mañ, Menta hid iñra Barn- ed kañ.

16. Af þvi spretta þeir Avexter, sem ytra giarnañ hreifa sier, Andeñ smaam-sam- añ eykur vid, iñ til þess Barn er fullordid.

17. J þeirra Hoop, Sem þeñañ Sid, þravallt kostgiæfner hallda vid, Viliand Barn þitt vera laat, Vandlega haf aa þessu Gaat.

17. Barned ef Tijdum venst þar vid, verdur þad loks ad hvorndags Sid, Gud- hræddra Selskap sijdañ i, sañlega mættu leita ad þvi.

19. Bid eg JEsu, ad Børneñ mijn, Barn-Æsku mættu nioota þijn, Sañra Guds Barna Samneyte, Sie þeim til Reidu i Dijrdeñe! Amen.

XXVII Psalmur.

Um̃ Samtal Christi vid hina Skriftlærdu i Musterenu.

Ton, Hædste Gud HErra millde, etc.

EPter Priaa Daga dijrañ, DRottẽn i Mustere, fundu med Huga hijrañ, hañs blessud Astmeñe, Fedrañа midt aa mille, Maal þeirra hlijdde aa, Vondra þo Flock ei fylle, Frooda spurde med Snylle, Hvør Mañ þad heyrde og saa.

2. Undrudust aller þetta, Addaadust Svørum hañs: Aungver þo epter frietta, Alvitsku Frelsarans: Meintu hañ munde vera, Madur eñ ecke Gud, Spurningum skijrt wr skiera, Skilning ecke tilbera; Þvi Vitskañ var Vantrwud.

3. Frelsareñ fræddest eige, Þo frooda spyrde hañ. Helld eg vijst meina meige, mune

mune hañ Tijma þañ, spurt hafa ad Spaa-
dooms-Greinum, sem spialla Ritningar,
Messia wt af einum, Og hañs Guddoome
hreinum, Hvorn Foolk ei þeckte þar.

4. Til þessa lijted logdu, Læresedurn-
er þaa, Timbur Mañs Son hañ sogdu,
Seirna ef minst var aa, Lasta hañs Gud-
doom giordu, Gaafu þad Lijdnum iñ, Med
Pricoosku Hiarta hordu, hañ være eirn aa
Jordu, Fals-Maña Foringiñ.

5. Skrifsternar þoott þeir þeckte, Pad
var samt undraverdt, Ofmiog þa Blind-
neñ bleckte, Blijdum Guds Syne þvert
jafnañ afneita naadu, næsta treger i Lund
sijns Andar Gagns ei gaadu, gooda Keñ-
ing forsmaadu, Nyttu ei Naadar Stund.

6. Af þvi ad ecke hafde, aa Bækur JE-
sus lært, Alþijdañ Andsvars krafde, J
Spurs-Maal gat þad fært, Honum hvad-
añ ad kiæme, Hygginde Vitskuñar, uppaa
hañs aagiætt Næme, Ei þoottust fiña
Dæme, Hiaa odrum einshaattar.

7. Optar eñ Einusiñe, uppfrædde JE-

ſus þaa, Lagde æ miñe og miñe, Mwgur-
iñ Trw þar aa, Hneixluduſt hryggelega,
aa HErranum Christo þar, med Hiartans
Heimſku-Trega, Hæddu hañ marga
Vega, Og aareittu allſtadar.

8. Johañes fyrſt þaa frædde, um Frel-
ſarañ JEſum Chriſt, wt af Ritningum
rædde, Rødd hañs miøg vijdfrægdiſt,
Riettlætis Veg nam vijſa, Villdu ei Jud-
ar þo, Epter hañs Ordum hnijſa, Uppaa
moote þeim rijſa, Prioofkañ i Paanka
bloo.

9. Hier trwe eg HErrañ geinge, aa
Hoolm vid Juda fyrſt: Strijd þo ei ſtæde
leinge, ſtrax af þvi vitnadiſt, Hañ munde
hina viña, Ef herdte nockud aa, moote þeim
Forſvar ſiña, Flaattſkap þeirra ei ſiña,
Sem Gudſpioll greina fraa.

10. Trwa vil eg Otregur, Tign þiñe
Jeſu klaar, Eingeteñ, Elſkulegur, ertu Gu-
ds Sonur haar, Fodurſins fagur Lioo-
me, Frijdaſte Moñum hiaa, Piñ Prijs aa
Hædum hlioome, J Heimenum Lof þitt
roome,

roome, Allt þad sem anda maa! Amen.

XXVIII. Psalmur.

Um̃ Samtal Christi og Mariu.

Ton, Sellde Pilatus Saklausañ, etc.

HA Hiooneñ Son Guds saau Priett, sitiu i Kyrkiu iñe, hnickte þeim vid, eñ Lund vard liett, þvi Lærdooms Stiett, æfde med Ydkuniñe.

2. Maria sagde so til hañs: Son miñ þvi giørder þetta, Vid høfum leitad laangt til sañs, med dapran Dans, til þijn ei fengum frietta.

3. Helgum Joseph og hijrre Frw, HErrañ ried Andsvar veita, Hvørin gegner þid hafed nu, med holla Trw, Harmande giørt mijn leita?

4. Vissu þid ei mier vera bar, i Verke opeñberu, þeim Hlutum frekt til Fyllingar og Framkvæmdar, Fødur mijns sein ad eru?

5. Adur Maria Angur hlaut, ungañ JEsum þreyande, Eñ nu Gladværdar Yndis naut, uñeñ var Praut, aptur sær hañ lifande.

6. Guds Barna Kiør þad eru eñ, optlega i Verølldiñe, Eina Stund mæder Angisteñ, og adra señ, aptur er gladt i Siñe.

7. Deyda og Lijfga DRotteñ kañ, Daglega þañeñ breiter, uñ lijteñ Tijma hrygger hañ, og hreller Mañ, Huggun eptercaa veiter.

8. Riettlaat Maria reynde þad: Raunamood aavijtade, Astkiæran Son i sogdum Stad, fyrer siñ Verknad, sig JEsus forsvarade:

9. Hañs var ad søñu Mooder Mey, Moodur-Riett hafa villde, Hlijdneñar

glætte;

giætte; Og hier vid ney, hañ sagde ei, hitt kvad i meira Gyllde.

10. Moñunum DRotteñ meire er, J Makt og Krapte hreinum, Honum þvi framar hlijda ber, þad høfum vier, heyrt i Ritningar Greinum.

11. Af sijnum Fødur sendur var, Son Guds i Ast og Millde, fyrer þvi einu allstadar, Umsorgun bar, Eyrinded rekast skyllde:

12. Pad var ad leggia Lijdnum Braut, til Lijfs og Dijrdar Vista, þess vegna Christur Hørmung hlaut, og harda Praut, J Heimenum vard ad gista.

13. Fødursins Vilia framkvæmde; frelsade Meñ aa Jørdu, yfervañ Deyd og eilijft Spie, Andvana aa Tre, aflauk þvi Strijde hørdu.

14. Ecke Maria underſtood, Ordeñ er JEsus sagde, helldur þau Svøreñ greina good, sem Geimslu Siood, Gullvæg i Hiarta lagde.

15. Peynkt hefur epter þessu fyrst, J

 Pele

Þele Vitsku rijku, Þar til Ritning sem rædde um̃ Christ, vel vitnadist, og verda took Raun a slijku.

16. Spaadoomar aller uppa han̄, openberudust sijdar, so hreina Þijding heyra van̄, hvør Christin̄ Man̄, um̃ Heimsins Bygder vijdar.

17. Fyrst þu, min̄ JEsu, fullkomin̄, Fodursins giørder Vilia, Alldrei laat Hollde in̄grooin̄, Illvilian̄ min̄, Ockar a millum skilia, Amen.

XXIX. Psalmur.

Um̃ Hlijdne og Undergiefne JEsu vid sijna Forelldra.

Ton, Sa frials vid Løgmaal fæddur, etc.

HErdadest JEsus þa med þeim, þadan̄ a samre Stundu, øll til Nazareth hielldu heim, holla Naagran̄a fundu.

2. Forelldrum hlijden̄ Frelsarin̄,

iñ, fanst þar i øllum Greinum, auglijste sig hañs Audsveipniñ, med Astar Þela hreinum.

3. Læred af JEsu Børneñ blijd, Blessunar er þad Merke, heidred Forelldra þæg og þijd, Pad i Orde sem Verke.

4. Hañ sem ad allra ydar er, eirn Gud og Fader lijka, Forelldrum giørdest hlijdeñ hier, huxed um Audmykt slijka.

5. Gud i Mañdoome Møñum var, med Mañlega Skickun besta, undergiefeñ, so eckert þar, uppa kuñe ad bresta.

6. Sijnum Fødur a Himnum hañ, Hlijdugur giørast naude, Viliugur kom, og viliugañ, Viliande Foolked hriade.

7. Fyrer þig giørdest blessad Barn, Barn Guds so verda mætter, sijnde med Hlijdne Hlijdnis giarn, ad hlijdeñ vera ætter.

8. O! hvørsu feck þig Audmyktiñ, O! JEsu, nidur læckad, so nidurlægdañ Præliñ þiñ, þu feinger aptur hæckad.

9. Fyrer hañs Skulld þig, Barn mitt,

 bid,

bid, Bid þu mier eirneñ medur, ad hlijded lærer soddañ Sid, Sidur sa DRottteñ gledur.

10. Allt so leinge sem Gud er Gud, Goodum Hlutum raadande, Æ verdur Hlijdniñ uṁbunud, ollum DRottne þionande.

11. Allt so leinge þu Barn, ert Barn, J Barns Miñe skal þier vera, ad hañ vill laata þig Hiaalpargiarn, Hlijdniñar Laun uppskiera.

12. Þijnum Forelldrum uṁ þu ert, Elsku og Hlijdne skylldugur, alls sem þau hafa gott þier giort, giarnañ siertu Miñugur,

13. Jardneskum Mañe aungvum aatt, odrum betur ad uña, J ollu þvi sem megna maatt, miñstu þeim Packer kuña,

14. Hafa þaug þig i fyrstu fædt, fæddañ Daglega aled, Aleñ aa hollum Koste klædt, Klæddañ til Menta valed,

15. Af þeirra Hollde Holld ertu, med Heyrn og Sioon lifande, Þijn Saal af Saalu

Saalu þeirranu, þraavallt er fast haang-
ande.

16. Ahaanga þvi i Elskuñe, aattu
Fodur og Moodur, Lidsemd og Styrk þe-
im laata i Tie, liw fur og Vidmots goodur

17. J Miñe jafnañ þier sie þvi, sw
þrænga Hefndar Pijna, sem Ohlijdner
rata eiga i, Ef afrækia Skylldu sijna.

18. Vanblessunar þad Orsok er, Ept-
erkost mun og veita, Ef vid Forelldra þij-
na, þier, þu giorer illa breita.

19. Laat þier Absalons Ohlijdne, all-
drei wr Miñe lijda, þegar hañ rænte Fride
og Fie, Fodur siñ David blijda.

20. Pa Gaangvaranum geise hast,
giorde til Strijds ad hleipa, hañs i Tre-
nu vard Haared fast, hendte hañ Dauds-
ans Sneipa.

21. Tobiæ Dæmeñ Dygda frood;
Daglega i Paanka festu, hrepte hañ Laun
af Gude good, Giæfu og Lucku bestu.

22. Fader Lioosaña eins mun eñ, af
Elsku vid þig giora, Ef þu vid Gud og My-
ermeñ,

ermeñ, aastundar hlijdeñ vera.

23. Gief þu i allra Barna Brioost, Blijde JEsu þiñ Anda, so vid Forelldra leynt og lioost, Lære i Hlijdne standa! Am̃.

XXX. Psalmur.

Uñ Daglegañ Proska og Framfør Barnsins JESU.

Ton, Til þijn Heilage HErra Gud, etc.

BJns daarsamlega og Upphaf tookst, aa hañs Mañdoome søñum, Alldur og Vitska JESU jookst, jafnt þvi hiaa Gude og Møñ-uun, Naadar-Hylle, sem Gudspialls Grein, Glogglega vottar skijr og hrein, leid ad Embættis Oñum.

2. Andstygd er þad ef Alldurin, eikst med Lastaña Greinum, frekast og verdur fullordiñ, J Flærd og Glæpum einum, aangrast DRotteñ og hatar hañ, sem hefur Lifnad þvilijkañ, Elskast hañ ecke af neinum.

3.

3. Agiætt er hitt ef Alldurin̄, eykst i Digdunum hreinum, frægur verdur og fullkomin̄, Med Fremd i øllum Greinum, Eirn Gud fagnar og elskar þan̄, Sem æfer Lifnad þvilijkan̄; Po hatist af Jllum einum.

4. Alldur og Vitska aa einum sen̄, Allvel til samans skarta, O JEsu, Laattu Ungdoomen̄, odlast þitt Lioosed biarta, so Vit med Arum vaxe þeim, sem vanvituger komu i Heim, og odlest higged Hiarta.

5. Vegna þess Æskan̄ afræker, opt og tijdum ad læra, og hiegomlega hegdar sier, hatar Uppfræding skiæra, Ellen̄ i Bernsku aafram̄ dregst, Ovirding aa þan̄ Gamla leggst, Sem Heimskuna hefur kiæra.

6. Skule Hærurnar Heidur faa, Og halldast i miklu Gillde, Æskan̄ hlijtur ad audgast þa, af þvi sem seirna villde, Prijda med dosen̄ Elle-Ar, Ef Alldúren̄ kan̄ ad verda haar, Ungur þad skynia skyllde.

7. Opt er gømlum til Yndis þad, sem aadur læra gaade, Hinu er honum Angur ad, sem ungur forsooma naade, Alldradur

Heimskur ei fær Prijs, er þeim Graahær-da Sneipañ vijs, Ef fer ad rasande Raade.

8. Eñ saa Hyggne þo ungur sie, Eru Tvofalldrar nijtur, Vegseind, Hylle og Vinfeinge, Af vitrum Moñum hlijtur, Siña Forelldra Sæmd er hañ, Sialfur kallast eirn Giæfu-Mañ, Ef þad ei af sier brijtur.

9. Er þo hin mesta Audna sw, Æsku-Mañsins i Heime, Astar DRottens ad nioota nu, so Naadeñ ad honum streyme, Eins og reñande Uppspretta, sem af-þvær Kaamed Bernsklega, Betra er þad brend-um Seime.

10. Oss saa þad Gudspialls Ordeñ keñt, Sem aadur geta nære, ad prijdt hafe JEsum þetta Preñt, Proske med Vijs-dooms Raade, Hiaa Gude og Moñum Naadeñ neyt, Po nyte þess lijtt ad Juda Sveit, Pa hañ var hier aa Laade.

11. Uppvoxtur hañs og Æskañ klaar, med aadursogdum Hætte, Paneñ framleid um̃ Priaatiju Ar, þar til hañ sitt Embætte,

berlega

herlega a Jørdu byriad feck, og blessadur Hierød krijngum geck, Synande sitt Almætte.

12. Hefur þu JEsu, Barned blijdt, Barnæsku þañeñ mijna, Med blessudum Digda Blooma prijdt, Bid eg nu Giæsku þijna, Ungdooms Verdugleik allañ þiñ, Audmijkt, Hlijdne, og Bloods-Kraptiñ, Ætijd lat a mier hrijna.

13. Fyrer þijns Ungdooms Areñ blijd, Ungdooms Brestunum mijnum, gleymdu nu Hiartans Giæskañ þijd, Goodvilia epter þijnum, Sw nya Fæding, nya hier, Naad og Styrkleika veitte mier, af klarum Krapte sijnum.

14. Pockneſt Gude ad giøra mig, grarañ af Elle-Harum, Til þijn Elskañ mijn astwdlig, Andvarpa eg heitt med Tarum, DRotteñ Alldrade Dagaña, Sem daalijtill komst a Jørdeng, Styrk mig a Alldurs-Arum.

15. Framar vll eg þig bidia hert, Barned JEsu astkiæra, Barna miña þu Brod er

er siert, Blessan virdest þeim færa, Bernsku Faafræded fraa þeim tak, Fws yfer þeirra Saalum vak, Guds Otta laat þau læra.

16. Hef eg um̃ Stunder Siñe og Saal, Svalad ad Vilia sijnum, Hlioome mitt hwed Barna=Maal, Blijdt fyrer Eyrum þijnum, Peñañ Skatt=Pening skylldugañ, Skoda, JEsu, og medtak hañ, Golldeñ af Muñe mijnum.

17. Vellde, Kraptur, Lof, Vegsemd, Prijs, Virding Haatignariñar, Æra og Makt, þier æ sie vijs, Uñusteñ Saalar miñar, um̃ Votn og Grunder Veralldar, v jd frægest Nafn þitt allstadar, i Kongstioorn Christne þiñar! AMEN.

Eirn

Eirn Psalmur wr Þysku wt-lagdur af hønum.

Sem Grætur Synder Sijnar.

Ton, Fader vor sem aa Himnum ert, etc.

OG aumur Madur opt sem brijt, i Augsyn DRottens standa hlijt, æ! Gud miñ, Gud miñ, veit mier Vægd, verda laattu aa Doome Hægd, myskuna þig, myskuna þig, Myskunar Faderen yfer mig!

2. O! hvørsu Saalen aangraader, af þvi eg braut aa moote þier, þar til eg Naad og Føgnud siñ, fraavilltur Hiardar Saudur þiñ, myskuna þig, myskuna þig, Myskunar Faderen yfer mig!

3. Heir og bænheir miñ Harmagraat, Hiartkiæruſt Giæskañ epterlaat, afmaadu Synder allar mijn, allre linadu Hiartans Pijn, myskuna þig, myskuna þig, Mysk-unar Faderen yfer mig!

4. Hvad leinge skal eg hroopa um̃ siñ, heyrer þu ecke DRotteñ miñ? Hvad leinge

leinge kañtu ad lijda þad? Liwfur ææjttu hvørs eg bad, myſkuna þig, myſkuna þig, Myſkunar Faderen yfer mig!

5. Sañlega morg mijn Jllgiord er, hiaa aungvum Lækning nema þier, Æ! Naad, æ! Naad mier aud ſyn þu, ecke ſleppe eg þier fyrre nu, myſkuna þig, myſkuna þig, Myſkunar Faderen yfer mig!

6. Verdſkulldad Straffed vijſt uppgief, vid mig breit ei ſem forþient hef, þirmdu nu DRotten Giæſkugiarn, gief mier eg ſie þitt Oſka Barn, myſkuna þig, myſkuna þig, Myſkunar Faderen yfer mig!

7. Segdu Eitt Ord, Jaa ſegdu hier, Syndernar glef eg kvittar þier, Synduge Madur ſoddañ heyr, ſyndga nu ecke framar meir, myſkuna þig, myſkuna þig, Myſkunar Faderen yfer mig!

8. Bænheyrdur verd eg utañ Ef, Eflauſt Bænheyrſlu þeiged hef, af þvi mijn Saal er orden kaat, Enda vil eg miñ Harmagraat, myſkuna þig, myſkuna þig, Myſkunar Faderen yfer mig! Amen.

Njaars

Nijaars Psalmur, Ordtur af Byskupenum Mag. Steine Jonssyne.

Ton, Blijde Gud, Børnum þijnum ei gleym, etc.

NJtt vier Nijtt, Ar byriad faaum nu, Gott og blijtt, Gud Naadar tiaa oss þu: Þetta bijta Tijma Toom; Til Saalar Glede, Christur hædsta Himna Bloom, Heill øllum tiede. Uñe hañ, Oss vissra Boota, Siñu-Rañ, Swt laate ei briota, Jñra Mañ, eige Roo þriota. Gief oss liwfe Fadereñ Frid, Og Eilijft Jubil-Ar med þier, i Himna-Rijke, Og Eilijft Jubil-Ar med þier, J Himna-Rijke.

Heilleñ øll, Heidurs Þiood breidist ad, Villu-Føll, faaeei med oss Stad, Gøfugt Yfervallded, Volld, J Vil Soolar Graane, Brwke, Sekum giallde Giølld, Goodañ Lijd frame: Presta Briooſt, Bord, Hiørdum relde, Freste Þiooſt, fraa Otrw sneide, Bestu liooſt, Bod Naadar greide. Gief oss liwfe Faadereñ Frid, Og Eilijft Jubil-Ar med þier, J Himnarijke.

Og

Og Eilijft Jubil-Ar med þier, i Himnar.

Hvoꝛna Mein, Hept Loptsins Stijrer klaar, Une ein, Vid Jndis Band sierhvor Ar. Børnin giarnan bloode blijd, Bestu Ast sijna, Christe, hrestu lwdan Lijd, Laat Prauter dvijna, Rauda Blood, Ur Ben duned þinne, Saudum Slood, sijne, Raun linne, Rauda Mood, Piood þijd ei finne. Gief oss liwfe Faderen Frid, Og Eilijft Jubil Ar med þier, J Himnarijke. O. E. J.

Dijrdar Ord, D Rottne haatt færum vier, Værd aa Stord, Veitast liet kiæra þier. Son sin eina sende a Grund, Saalar Kool bæta, Von er bein, Ad Andar-Und, Einaae græta. Christe, Briooſt, Best giftu Lijda, Mesta Piooſt, Moot laat ei strijda, Pitt hædsta liooſt, Lof gnæfe vijda. Gief oss liwfe Faderen Frid, Og Eilijft Jubil Ar med þier, J Himnarijke. Og Eilijft Jubil-Ar med þier, J Himnarijke.